CORIJENȚII... PERSECUTAȚII...

Marele Premiu — dacă s-ar fi dat — la Veneția.
(«Prima șarjă cu maceta» de Manuel Gomez)

Oscar-ul pentru cel mai bun film de limbă engleză
(«Oliver» de Carol Reed)

obișnuit. Majoritatea juriilor a onorat filmul-reportaj. Marele Premiu și Premiul Juriului internațional al institutiilor de cinematografie au revenit filmului ceh «Alegerile» de Karel Vachek. Alte trei premii importante au primit filmul italian «Conștiința» de Alessandra Bocchetti, filmul german «De la revoltă la revoluție» de Kurt Rosenthal — excelent reportaj făcut la manifestațiile împotriva trustului de presă Axel Springer — și încă un film german, «Heinrich Viel» — experiment antitradiționalist aparținînd Juttei Schmidt, în vîrstă de 19 ani. (Tînăra debutantă a filmat, din unghi unic, munca de o zi a unui muncitor). Au mai fost premiate, printre altele, «Black TV» — de Aldo Tombellini (S.U.A.) — ingenios experiment tehnic de imagine și montaj, «Zilele trec» de Nedeljko Dragić (Iugoslavia) — film de animație cu un ritm și o densitate de idei neobișnuite si «Fericirea» de Miklos Csanyi (Ungaria), o satiră a vieții meschine burgheze. Pe toată durata proiecțiilor, sala s-a manifestat vehement pro sau contra; s-a scos zilnic un jurnal al festivalului redactat de spectatori; s-au proiectat filme de comentariu sau protest făcute de pe o zi pe alta, tot de spectatori. Atmosfera ametitoare, de o vitalitate irezistibilă ce a domnit cîteva zile la Oberhausen, ne-a obligat să ne gîndim la faptul că, deși ca spectacol, cinematograful nu poate trăi fără lung-metraje și filme de autor, totuși scurt-metrajele sînt cele care îi îndreptățesc denumirea de «arta secolului douăzeci».

Lauri...

În sfîrșit, părăsind «marginaliile», e timpul să ne plecăm dinaintea marilor premiați.

Deci, din nou la Cannes, prea hărțuitul și imperturbabilul Cannes. Pre-selecția a fost drastică. Apoi proiecții peste proiecții, pentru toate gusturile și la toate orele, ca la orice festival. Palmaresuri ipotetice — berechet. Și, în final, Marele Premiu decernat lui Lindsay Anderson (Anglia) pentru «If» (Dacă). Pe lîngă amintirea marelui Kipling, la care ne constrînge titlul, ne mai urmărește încă, cu nostalgie, și amintirea lui Jean Vigo, cu al său stîngaci și poetic «Nota zero la purtare». Dar nu e nimic nou sub soare, așa că analogia de mai sus nu e o acuzație. Filmul lui Lindsay Anderson, plutește, în culori feerice, între realitate și metaforă. Este foarte frumos, foarte bine făcut, ireproșabil jucat. Și atît.

La Moscova, Marele Premiu i-a revenit filmului cuba-

→

PREMIANȚII... PROMOVAȚII...

Oscar-ul pentru cel mai bun film străin
(«Război și pace» de Serghei Bondarciuk)

Oscar-ul pentru cea mai bună actriță
(Barbra Streisand și Omar Sharif în «Funny Girl»)

nez «Lucia» de Humberto Solas — trei episoade despre viață, dragoste și moarte, despre trei femei din diferite timpuri, cu diferite triste̦i. Cinematografia cubaneză a triumfat la Veneția, unde unul dintre cele mai lăudate filme a fost «Prima șarjă cu maceta» — în care Manuel Gomez prezintă, deloc idealizat, începuturile mișcării revoluționare cubaneze. Ne-a rămas doar să constatăm cu entuziasm nașterea (după cehoslovaci, maghiari și iugoslavi) încă a unei cinematografii de talie internațională. Cea a Cubei.

Cît despre Oscar, pare să fi rămas singura recompensă acordată de oamenii care au scăpat ca prin minune de blazarea meseriei, care privesc și premiază pur și simplu ceea ce le bucură ochiul și sufletul. Anul acesta, Oscar-ul pentru cel mai bun film englez l-a cucerit musical-ul lui Carol Reed — «Oliver» (adaptare liberă după romanul lui Charles Dickens și ecranizare a hit-musical-ului lui Lionel Bart), iar Oscar-ul pentru cel mai bun film străin, binecunoscutul «Război și pace» al lui Serghei Bondarciuk.

...alinări...

La orice festival există filme care trec foarte aproape de Marele Premiu, dar nu se opresc la el, ceea ce nu înseamnă mare lucru din punct de vedere calitativ: cîntarele nu sînt utilizabile în astfel de ocazii. Printre ele — favoritul festivalului de la Cannes — «Z» de Costa Gavras pe un scenariu de Jorge Semprun. Film polemic de suspense și acțiune, bazat pe un fapt autentic (cazul Lambrakis din Grecia anului 1963), «Z» a fost nevoit să se consoleze cu Premiul Juriului, acordat în unanimitate.

De prea mult noroc nu s-a putut plînge nici Stanley Kubrick cu «2001 — Odiseea spațiului». Anunțat, așteptat cu emoție și lăudat în cor, s-a ales în cele din urmă cu două premii tehnice: Oscar la Hollywood și UNIATEC la Moscova.

Aș mai pomeni două filme excelente; primul este «O femeie blajină» al lui Robert Bresson (Franța), a cărui proiectare la Cannes a fost, nu se știe de ce, contramandată, și care s-a mulțumit, în tăcerea ce-l înconjoară din totdeauna pe acest regizor de geniu, cu Scoica de argint ex aequo, la San Sebastian. Celălalt este «Andrei Rubliov» de Andrei Tarkovski. Prezentat și unanim admirat la Veneția, proiectat hors-concours la Cannes, el a fost distins cu Premiul criticii internaționale (FIPRESCI).

...interpretări ...

Din nou despre actori față-n față cu publicul, adică despre «stele» vechi și noi. Hămesită, lumea își creează stele pentru a le devora. În fiecare an, spectatorii își așteaptă tainul. Premiile de interpretare sînt marile atracții ale festivalurilor și anul acesta prilejurile de idolatrizare

CORIJENȚII... PERSECUTAȚII...

Favoritul cannez consolat cu Premiul special («Z» de Costa Gavras)

Favoritul tuturor răsplătit unanim de critici («Andrei Rubliov» de Andrei Tarkovski)

au fost multe și variate.

Două Oscar-uri pentru interpretare feminină: primul a revenit Katharinei Hepburn, pentru rolul reginei Eleanor de Aquitania (alături de Peter O'Toole) în filmul lui Anthony Harvey, «Leulîn iarnă». Această actriță — excentrică și populară, care a scandalizat îndelung Hollywood-ul prin toaletele ei prea simple și stilul ei prea sportiv, este singura femeie din lume deținătoare a trei Oscar-uri. Cea de a doua statuetă a răsplătit talentul unei anonime încă în acest an — Barbra Streisand, pentru rolul complex și dificil realizat în «Funny girl» («O fată nostimă») de William Wyler. Oscar-ul pentru interpretare masculină s-a oprit la Cliff Robertson, pentru rolul titular din filmul lui Ralph Nelson, «Charly».

La rîndul său, Cannes-ul a chemat pe scena premianților doi actori mai mult decît cunoscuți: Vanessa Redgrave și Jean-Louis Trintignant. Ciudată și indescriptibilă, nici frumoasă, nici urîtă, nici foarte tînără, nici îmbătrînită, posedînd o extraordinară capacitate de a fascina, Vanessa Redgrave a cucerit juriul reînnoind personalitatea Isadorei (Duncan) în filmul lui Karel Reisz. Jean-Louis Trintignant i-a stat alături Vanessei prin intermediul judecătorului din «Z».

...și premiile noastre

La cele trei mari festivaluri mondiale — Cannes, Moscova, Veneția, am cules și noi laurii noștri. La Cannes, filmul lui Mirel Ilieșiu, «Cîntecele Renașterii», a obținut Marele Premiu pentru scurtmetraje. Prezentă la Moscova cu «Răutăciosul adolescent» de Gh. Vitanidis, Irina Petrescu aduce cinematografiei române un nou succes internațional cu marele premiu pentru interpretare feminină. Tot la Moscova, «Tinerețe fără bătrînețe» al Elisabetei Bostan ia Premiul special al juriului — secțiunea pentru copii. (De altfel, același film obține în octombrie, la Ciudad de la Plata, o medalie de aur) La Veneția, «Muzica mai presus de orice», documentarul Ninei Behar, cîștigă premiul Osella d'Argento. Spre sfîrșitul anului, «Soarele Negru» al lui Slavomir Popovici este premiat ca cel mai bun film documentar la Bilbao (Spania), iar «Heracleea și lebedele» de Ion Bostan este distins cu Premiul I pentru regie la Festivalul internațional al filmelor de vînătoare și pescuit de la Novîi Sad (Iugoslavia).

Eva HAVAȘ

din secretele lor

Un articol semnat de Pierre Leprohon trebuie citit neapărat! Apărut în revista franceză «Cinéma'69», cel de față (reprodus fragmentar) răspunde unei întrebări de multe ori pusă și rareori atît de bine limpezită. «Ce este un monstru sacru și cum apare el?»

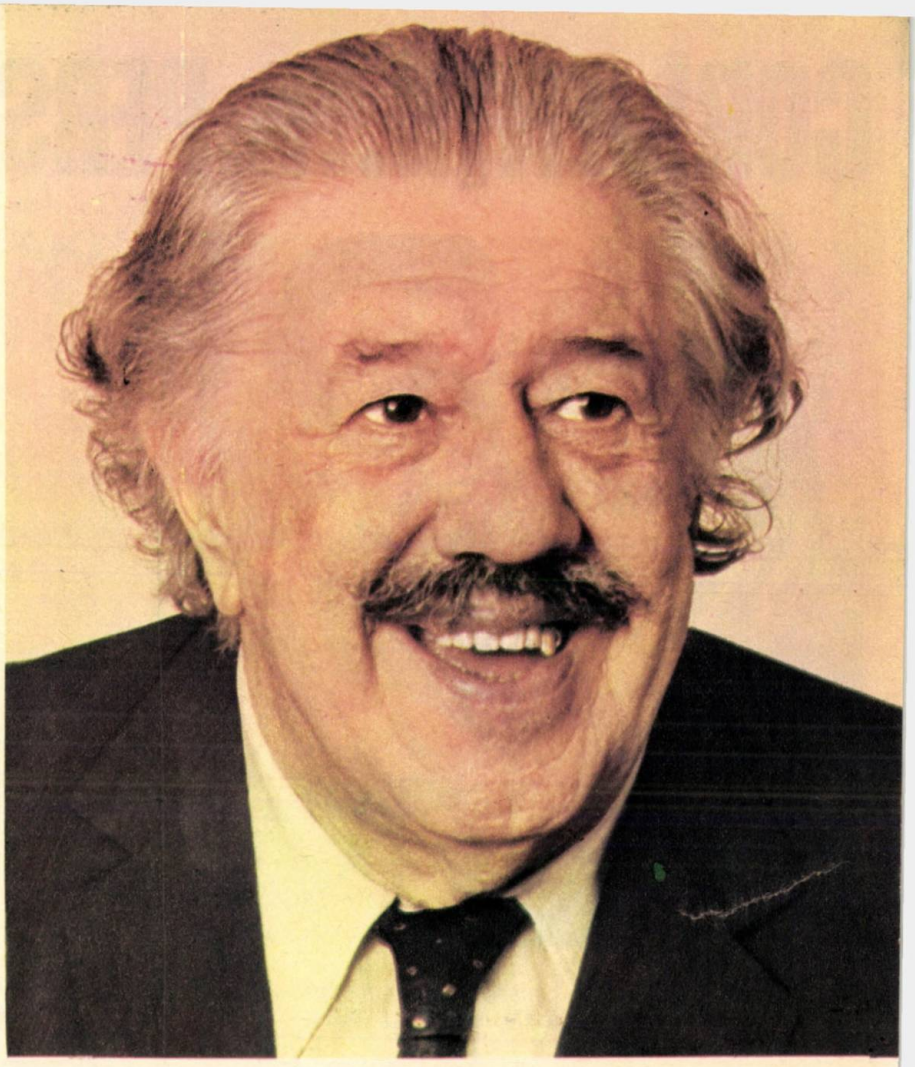

Michel Simon — «monstrul» total

CAPETE DE AFIS SI „MONSTRI SACRI"

Expresia de «monștri sacri» aparține lui Cocteau. Ambele cuvinte își păstrează sensul lor deplin în compunerea termenului. În «Larousse» stă scris că «monstrul este o ființă a cărei conformație diferă de cea a speciei sale». Nu este vorba aici de o conformație fizică, ci de una morală., deci cu aproximație definiția este exactă. Și în continuare: «monstrul este o ființă fantastică din mitologie sau legendă». Ajungem astfel la epitetul din expresia lui Cocteau. În sfîrșit, cuvîntul luat în sine, luat drept calificativ, devine sinonim cu «prestigios», «colosal». Acest monstru este deci, în același timp, o ființă excepțională, în afara măsurilor comune, căreia arta sa — în cazul de față — îi conferă un caracter sacru, ca cel acordat zeităților, în funcție de forța și inaccesibilitatea lor.

În acest fel este definit actorul care-și depășește nu numai spectatorul căruia i se adresează, dar și colegii lansați într-o aventură identică, exercitînd aceeași profesie.

Actorul de cinema este o umbră

Dacă îmi amintesc bine, Jean Cocteau vorbea în acești termeni despre actorii de teatru, despre acei actori de mare ținută ale căror nume supraviețuiesc epocii lor: Sarah Bernhardt, Mounet-Sully, Talma și alții. Definiția se poate aplica tot atît de bine și succesorilor lor direcți, formați la aceleași surse și care au interpretat pe scenă și ecran, operele poetului: Yvonne de Bray, de pildă.

Actorului de cinema i se potrivește oare definiția? Nu sînt sigur. Chaplin, Mary Pickford, Valentino, Greta Garbo, Marlène Dietrich și atîtea alții au depășit cu mult în prestigiu mondial pe «monștrii sacri» ai scenelor noastre naționale. Dar față de ei, și mai ales în

Michèle Morgan — «monstrul» fragil

epoca cinematografului mut, sentimentul spectatorului era altul. Dublul şi paradoxalul caracter al actorului de cinema — adică lipsa lui de realitate fizică (imaginea nu este decît reflectare) şi intimitatea iluzorie (în ceea ce lasă să se vadă grosplanurile) se opun dublului şi paradoxalului caracter al actorului de teatru — adică prezenţei sale fizice şi distanţării morale faţă de spectator. Actorul de teatru reprezintă o realitate intangibilă. El *există* în faţa publicului care îl aclamă, dar numai în spatele acelei frontiere imaginare care este rampa şi care constituie o barieră de netrecut. Actorul de cinema este *o umbră*. Ea există graţie unei iluzii optice şi tocmai prin asta se înscrie în spiritul şi inima celui care o percepe.

Nu este deci surprinzător că se vorbeşte atît de mult de mit şi mitologie în legătură cu actorul de film. El are, mai mult decît actorul de teatru, un caracter sacru. În Italia, primele vedete au fost numite «dive» — zeiţe, iar în America «stars» — stele, ceea ce, ca simbol este identic. Dar aceste zeiţe şi aceşti zei ne emoţionează cu atît mai puternic, cu cît ne sînt mai asemănători prin comportare, bucurii şi suferinţe sau în măsura în care concretizează visurile noastre cele mai greu realizabile.

Umbra este imagine şi nu vis

Se poate vorbi de «monştri sacri» ai ecranului, abia în momentul sincronismului sonor, cînd aceste umbre capătă o voce şi astfel devin o realitate imediată, cu precizarea că aceste umbre sînt imagini şi nu visuri. Şi mai ales din momentul în care acest sincronism, răscolind tehnica filmului, a suprimat simbolurile, paralelele şi elipsele, a făcut să se uite de raţiunile montajului ca să se deschidă larg uşa procedeelor, operelor, autorilor şi actorilor de teatru.

Am examinat fenomenul pe plan naţional (francez). Este evident însă că acelaşi proces a generat aceleaşi efecte, în aceleaşi condiţii, în Statele Unite.

În Franţa, fie că au venit din teatru sau de la music-hall, fie că, dimpotrivă, s-au format abia în 1930, la şcoala noului cinema, acei care aveau să devină «monştri sacri» au cunoscut, în deceniul premergător războiului, timpul lor de glorie maximă. Aceasta pentru motivul principal că «cinematograful-dialog» al anilor '30, creat şi scris de oameni de teatru sau scriitori, repune actorul în condiţiile care îi permit să se impună prin gest, expresie fizionomică şi mai ales prin cuvînt. Apropierea de ecran se face astfel mai puţin în sensul intimităţii, cît mai ales în acel al amplificării caracterului «monstruos» al interpretării.

Doi «monştri» uriaşi

O dată cu primele benzi ale cinematografului sonor, apar pe ecranul francez primii «monştri-sacri», acei care au făcut succesul acelei epoci. Foarte repede, două vedete cu greutate se impun: Harry Baur în «David Golder» de Duvivier şi Raimu în «Marius» de Pagnol şi Korda. Aceste două nume vor ţine afişul pînă în timpul războiului, cu un succes aproape egal, şi unul şi altul fiind serviţi de experienţa lor teatrală care îi plasase în primele rînduri.

Făcînd parte din aceeaşi generaţie, Harry Baur (1880—1943) şi Raimu (1883—1946) aveau amîndoi simţul scenei. Amîndoi debutaseră la Marsilia, făcuseră cariere paralele pe scenele pariziene şi ar fi putut adesea să se înlocuiască unul pe celălalt.

Apariţia sonorului, triumful «cinematografului-dialog», i-a determinat aproape simultan să renunţe la scenă pentru cinema, care se dovedea mai cuprinzător pentru temperamentul şi expresivitatea lor. De la primele lor filme, mai sus citate, şi unul şi celălalt au înţeles că ecranul — prin comparaţie cu teatrul — impunea o anumită sobrietate, că declamarea în faţa microfonului era inutilă şi că cel mai mic tremur al buzelor sau al sprincenelor căpăta o semnificaţie specială la proiecţie.

Şi unul şi celălalt au făcut filme proaste şi au avut roluri proaste, mai ales cele de compoziţie, «pitoreşti», create intenţionat pentru a-i avantaja şi în care, lăsîndu-se antrenaţi de o lipsă de măsură — s-ar putea spune naturală — erau adesea execrabili. «Tartarin din Tarascon» n-a fost cu nimic mai bun ca «Taras Bulba», ambele îngropate într-un exotism de carton.

În rolurile lor cele mai simple, deci cele mai pline de omenesc, Raimu şi Harry Baur au dat dovada valorii lor. Pentru Harry Baur, «David Golder», «Crimă şi pedeapsă», «Asasinarea lui Moş Crăciun». Pentru Raimu, trilogia «Marius» şi «Soţia brutarului». Dar paralelismul dintre aceşti doi actori se opreşte doar la desfăşurarea carierei lor. De fapt, ei reprezintă două ramuri opuse ale aceleiaşi categorii de actori. Harry Baur era artistul care-şi compunea rolurile, chiar cînd acestea nu

→

erau dintre acelea care se numesc «de compoziție». El începea modelarea personajului din exterior, pentru a-l forma după inteligența, meșteșugul și arta sa interpretativă. Sistemul poate da iluzia pe scenă. Pe ecran însă, devine repede de nesuportat. Harry Baur a căzut adesea în această cursă, ca de altfel și alți mari actori, ca de pildă, Pierre Fresnay, căruia însă nimeni nu i-ar putea nega talentul sau inteligența.

Raimu, care avea și el un meșteșug foarte solid, proceda invers, își lua personajul din interior; intra în el, și-l însușea, și-l reda în exterior, cu știința și cu instinctul său. «El oferea — scria Jean Cocteau — exemplul tipic al monstrului sacru pe care o epocă poate să-l aplaude cu mîndrie».

Doi «monștri» în stare naturală

În timp ce acești doi uriași treceau în triumf de la scenă la ecran, alți actori, promiși unei cariere egale, făceau, ici și colo, apariții discrete, care lăsau să se întrevadă încă de atunci gloria de mai tîrziu.

Michel Simon, actorul înnăscut, actorul total, reneagă toate legile, respinge toate formulele, disprețuiește toate sistemele. «Cum să vorbești despre *meserie?*» îmi spunea într-o zi. «Cum să poți pronunța cuvîntul acesta odios de *meșteșug!* N-am putut niciodată să-l aud fără să fiu șocat...»

Nici un actor n-a știut să scoată din el, adică din fizicul său, din mers, din voce, din înfățișare, atîtea personaje total diferite, o artă atît de bogată, plecînd de la bufoneria genială a lui Boudu, la tragicul intim din «Cățeaua», trecînd prin psihopatologia rolului său din «Quai des brumes», izgonitul social din «Panica», ironia mușcătoare din «Otrava» și jocul strălucitor și subtil din «Frumusețea diavolului». La Michel Simon, niciodată diversitatea nu este mascaradă, nu pare ceva fabricat. Dacă joacă toate aceste roluri cu aceeași ușurință, este pentru că el este capabil să simtă și să redea sentimentele cele mai opuse, fără nici un truc de compoziție, fără artificii, în măsura exactă în care este OM, în complexitatea și contradicțiile acestuia.

Fernandel intră, fără nici o discuție, în categoria «monștrilor sacri», pe care o ilustrează cu strălucire. Din cariera sa enormă se poate extrage și «foarte binele» și «foarte răul». «Foarte binele» în sensul că el nu *joacă* un rol, nu practică o meserie. Fernandel este pe ecran ca și în viață — și invers — de un dinamism și o vervă care încremenesc auditoriul. Camera, pentru el, nu este decît un accesoriu. Că-l înregistrează sau nu, că e prezentă sau nu, pentru el nu are nici o importanță. Fernandel își joacă scheciurile în studio și în viață, cu aceeași convingere și cu aceeași plăcere. El *trăiește* un perpetuu spectacol și, ca un veritabil meridional, își creează singur comedia.

«Cel mai rău»-ul la Fernandel nu este uluitoarea sa fantezie, egocentrismul lui prodigios, ci absența de simț critic care l-a făcut, adesea, să accepte ceea ce nu era demn de talentul lui. Un mare comic, un mare actor cu diverse registre, poate nu întotdeauna profunde, dar întotdeauna juste.

«Îl iubesc foarte mult pe Fernandel — spunea Raimu. Este un mare actor, tocmai pentru că nu face nimic ca să fie așa». Cu Fernandel descoperim «monstrul sacru» în stare naturală, neprelucrat, sub aspectul care îl apropie de noi. De la țăranul din «Angèle» la Don Camillo, gama este foarte largă, dar oricare ar fi tonul, actorul își domină personajul.

«Monstrul» din era publicității

Anii dinaintea războiului au fost fără îndoială anii «monștrilor sacri». În 1939, revista «Cinématographie française» stabilea cota vedetelor masculine după votul directorilor de săli, deci în funcție de succesul lor la public. După Jean Gabin care era primul, se înscriau în ordine: Fernandel, Jouvet și Raimu. Dacă socotim că Gabin avea deja 35 de ani, constatăm cu surpriză o completă decădere a «junelui-prim» după moda din 1920. Aceasta pentru că farmecul, privirile languroase, gestul duios, nu mai corespundeau dramelor «bine construite» și nici comediilor cu dialog viu pe care le fabricau meșteșugarii «cinematografului-dialog». Ca să corespundă unei arte eficace dar totuși fără nuanțe, trebuia un volum, o greutate, care nu mai sînt apanajul exclusiv al tinereții.

Monstrul sacru feminin nu este în acești ani '30 fragila Michèle Morgan, ci Marguerite Moreno, marea parteneră a lui Guitry, care a creat mai tîrziu faimoasele personaje din «Dama de pică», «Dulcea», «Idiotul». Sau Françoise Rosay, magistrala interpretă din «Kermesa eroică», «Pensiunea Mimosa», «Jocul cel mare», ale cărei nume și talent erau deajuns, adesea, ca să asigure succesul unui film! A fost de asemenea Arletty, cu vocea ei aspră, cu accentul său de faubourg, cu figura ei fină și tandră, Arletty din «Hôtel du Nord», «Oaspeți în fapt de seară», «Copiii Paradisului». Arletty, monstru sacru? Stăm pe gînduri. Ea se găsește la limita mitului, unde îl regăsește pe Jean Gabin care aparținea atunci unei alte esențe de actor, actorul-mit, personajul omului hăituit de legi sau de soartă — după cum, în anii de după război, Gérard Philipe va fi mitul tinereții.

Gabin — Fernandel — «Gafer» — asociația «monștrilor

Se pare că în această dimensiune își găsește actorul de cinema locul său ideal, care se inserează într-un context estetic sau psihologic, mai bine și mai just, decît «monstrul-sacru» care domină cu toată forța lui opera care îl servește. Mai trebuie spus că dacă totuși atîtea filme ale anilor '30 mai fac încă succesul micilor săli din Cartierul Latin, aceasta se datorează nu atît lor cît interpreților lor. Ceea ce astăzi se califică — puțin cam ușuratic — drept «recitaluri actoricești», face asupra tînărului spectator de azi o impresie de

netăgăduit, atunci cînd talentul actorului este imprimat în calitatea interpretării. După cum trebuie remarcat că formula timpului, aservită dialogului,impunea cu insistență forța interpretativă a unui actor. «Les bas-fonds» al lui Renoir sau «Hôtel du Nord» al lui Carné n-ar putea rezista fără performanțele interpreților lor, Jouvet, Arletty, Gabin. Ei sînt aceia care dăinuie, chiar dacă opera se destramă!

Ciudățenie a cinematografului «Monstrul-sacru» este poate o specie dispărută, dar actorul rămîne la fel de necesar atunci cînd vrem să avem sentimentul că ne-am depășit, după cum neprofesionistul se justifică doar cînd vrem să avem sentimentul că ne regăsim.

«S-a făcut totul pentru a se renunța la actori sau măcar la *capetele de afiș* — ne spunea Michel Simon. Dar nu se va reuși niciodată...»

Acest «cap de afiș» rezistă: este «monstrul sacru» din era publicității. Dar beneficiarul este actorul; el se situează și se impune independent de ea, în măsura în care arta sa este autentică și răsună fără greș în notele sale cele mai extreme.

Pierre LEPROHON

Arletty — limita mitului («Circumstanțe atenuante» — cu Michel Simon)

sacri» («Vîrsta ingrată»)

Harry Baur — «monstrul» cu greutate

Françoise Rosay — «monstrul». garanție a succesului

Gérard Philipe — mitul tinereții («Fanfan la Tulipe»)

cinerama

CÎNDVA EXMATRICULATĂ...

Irina Pecernikova a găsit celebritatea prin filmul «Să aşteptăm pînă luni». Ea deţinea rolul unei tinere învăţătoare, pînă mai ieri studentă. Un film sensibil care încerca să transmită dificultăţile vieţii de învăţător, lupta cotidiană pentru a cîştiga încrederea elevilor.

— Mi-a fost pe cît de greu, pe atît de uşor să joc acest rol — mărturiseşte tînăra actriţă, deşi am lucrat cu puţintică ruşine. De ce ruşine? Cîndva, am fost exmatriculată din clasa X-a. Nu pentru multă vreme, dar oricum... A foşt o vreme cînd n-am mai mers deloc la şcoală, şi toată ziua mi-o petreceam citind şi la cinema. Probabil că acest episod al vieţii mele m-a ajutat în rolul meu de învăţătoare.

La drept vorbind, după cum susţine un redactor al revistei «Film Sovietic», există un rol cu mult mai greu pentru Irina Pecernikova, acela de a saluta la sfîrşitul unei premiere, fie la teatru, fie la cinema. Gravitatea momentului nu se potriveşte deloc cu caracterul ei. Dacă ar fi după ea, atunci — în ciuda ceremonialului — şi-ar înfunda mîinile în buzunarele blue-jeans-ului (căci rochia de seară nu-i stă bine) şi s-ar apuca să meargă în lung şi-n lat, vorbind publicului cu căldură...

O fată care a «aşteptat pînă luni» o carieră ce se anunţă strălucită

«MOMENTUL» MOŞ GERILĂ

«Omul momentului» — Norman Wisdom, desigur — a ajuns la primul său film color, la a unsprezecea sa comedie şi, în sfîrşit, la Moş Gerilă. În «Pasărea timpurie» — Moş Gerilă soseşte cu întîrziere din cauza unei atrăgătoare roşcovane, numită Patsy Snell. Cel puţin aceasta e părerea prospectului de reclamă...

«Moş» Wisdom cu plete dalbe...

PIERRE BRICE ŞI COPIII

Pierre Brice şi-a petrecut o parte a vacanţei la Saint-Tropez. Nimeni nefiind profet în ţara lui — după cum ne anunţă «Le Figaro» — actorul a devenit vedetă în Italia şi în R.F. a Germaniei.

— Care sînt proiectele Dvs. pentru noul sezon?

— Mă voi reîntoarce în Italia pentru a pregăti o serie de filme destinate televiziunii. Voi face regia lor. Vor fi 13 povestiri interpretate de copii de diferite naţionalităţi. Filmările, bineînţeles, se vor desfăşura în 13 ţări. Voi mai filma în Italia, sub direcţia lui Alfredo Bomba: «Naga buama». Un scenariu original a cărui acţiune se desfăşoară în Brazilia. După aceea? Voi semna probabil un nou contract în R.F.G., aşteptînd ca, în sfîrşit, să pot lucra în Franţa.

(Urmare din pag. 191)

Okada, Kyoko Kishida

1964 (Italia) — «**Deșertul roșu**» — de Michelangelo Antonioni. Int.: Monica Vitti, Richard Harris

1964 (URSS) — «**Hamlet**» — de Grigori Kozîntev. Int.: Innokenti Smoktunovski, Anastasia Vertinskaia

1964 (Anglia) — «**Pentru patrie și rege**» — de Joseph Losey. Int.: Tom Courtenay, Dirk Bogarde

1964 (Franța) — «**O femeie măritată**» — de Jean-Luc Godard. Int.: Macha Méril, Bernard Noël

1965 (Anglia) — «**Șpilul**» — de Richard Lester. Int.: Rita Tushingham

1965 (Franța) — «**Pierrot nebunul**» — de Jean-Luc Godard. Int.: Anna Karina, Jean-Paul Belmondo

1965 (Italia) — «**Giulietta și spiritele**» — de Federico Fellini. Int.: Giulietta Masina, Sandra Milo

1965 (Cehoslovacia) — «**Dragostea unei blonde**» — de Milos Forman. Int.: Hanna Brejchova, Vladimir Pocholt

1965 (Mexic) — «**Simon în deșert**» — de Luis Buñuel. Int.: Claudio Brook, Silvia Pinal, Hortensia Santovana

1965 (Polonia) — «**Walkover**» — de Jerzy Skolimovski. Int.: Jerzy Skolimovski, Alexandra Zawieruszanka

1965 (Franța) — «**Repulsie**» — de Roman Polanski. Int.: Catherine Deneuve

1965 (R.F.G.) — «**Nicht versöhnt**» — de Jean-Maria Straub

1965 (Canada) — «**Revoluționara**» — de Jean-Pierre Lefebre. Int.: Louise Rosselet, Louis St.-Pierre

1966 (Anglia) — «**Blow Up**» — de Michelangelo Antonioni. Int.: David Hemmings, Vanessa Redgrave, Sarah Miles

1966 (Franța) — «**Frumoasa zilei**» — de Luis Buñuel. Int.: Catherine Deneuve

1966 (Cehoslovacia) — «**Trenuri strict păzite**» — de Jiri Menzel. Int.: Vaclav Neckar, Jitka Bendova

1966 (Polonia) — «**Bariera**» — de și cu Jerzy Skolimowski

1966 (Franța) — «**La întîmplare, Balthazar**» — de Robert Bresson. Int.: Anne Wiazemsky, François Lafarge

1966 (Italia) — «**Cu pumnii în buzunare**» — de Marco Bellocchio. Int.: Lou Costel, Paola Pitagora

1966 (Iugoslavia) — «**Omul nu e pasăre**» — de Dușan Makavejev. Int.: Milena Dravić, Janez Vrhoveć

1966 (Cehoslovacia) — «**Despre altceva**» — de Vera Chytilova. Int.: Eva Bosakova, Vera Uzelakova

1966 (Ungaria) — «**Sărmanii flăcăi**» — de Miklos Iancsó

1967 (SUA) — «**Balul vampirilor**» — de Roman Polanski. Int.: Jack Mac Gowran, Roman Polanski, Sharon Tate

1967 (SUA) — «**Bonnie și Clyde**» — de Arthur Penn. Int.: Faye Dunaway și Warren Beatty

1967 (Franța) — «**Un bărbat și o femeie**» — de Claude Lelouch. Int.: Anouk Aimée, Jean-Louis Trintignant

1967 (R.F.G.) — «**Cronica Annei-Magdalena Bach**» — de Jean Marie Straub

1967 (Ungaria) — «**Zece mii de sori**» — de Ferenc Kósa. Int.: Tibor Molnar, Gyorgy Buros, Andras Kozak

1967 (Brazilia) — «**Pămînt în transă**» — de Glauber Rocha

1967 (Suedia) — «**Persona**» — de Ingmar Bergman. Int.: Liv Ulman, Bibi Andersson

1967 (Italia) — «**Bătălia pentru Alger**» — de Gillo Pontecorvo

1967 (Anglia) — «**Morgan, un caz de tratat**» — de Karel Reisz. Int.: David Werner, Vanessa Redgrave

1967 (Franța) — «**Războiul s-a sfîrșit**» — de Alain Resnais. Int.: Yves Montand, Ingrid Thulin, Geneviève Bujold

1967 (Cehoslovacia) — «**O căruță pentru Viena**» — de Karel Kachyna

1968 (SUA) — «**Odiseea spațială 2001**» — de Stanley Kubrick

1968 (Cehoslovacia) — «**Despre oaspeți și ospețe**» — de Jan Nemec

1968 (Italia) — «**Romeo și Julietta**» — de Franco Zeffirelli. Int. Leonard Witing, Olivia Hussey

1968 (Italia) — «**Teorema**» — de Pier-Paolo Pasolini. Int.: Silvana Mangano, Terence Stamp, Massimo Girotti

1968 (SUA) — «**Rosemary's baby**» — de Roman Polanski. Int.: Mia Farrow, John Cassavetes

1969 (Franța) — «**Goto, insula iubirii**» — de Walerian Borowczyck. Int.: Pierre Brasseur, Ligia Branice

1969 (Franța) — «**Calcutta**» — de Louis Malle

1969 (Franco-algerian) — «**Z**» — de Costa Gavras. Int.: Jean-Louis Trintignant, Yves Montand

1969 (URSS) — «**Andrei Rubliov**» — de Andrei Tarkovski.

Un film mult discutat
(Anouk Aimée în «Un bărbat și o femeie»)

Un Buñuel francez
(Catherine Deneuve în «Frumoasa zilei»)

Interpreții la vîrsta eroilor
(Leonard Witting și Olivia Hussey în «Romeo și Julieta»)

TRINTIGNANT

profil '70

El nu reprezintă, ca Belmondo — romantismul absolut

●

El nu reprezintă, ca Delon — seducția perversității

●

El e anti-eroul

Cel pe care festivalul de la Cannes '69 — unde avea să apară de trei ori cu trei filme: «Z», «Să spunem, într-o seară» și «Noaptea mea cu Maud» — l-a încununat cu laurii premiului de interpretare, oficializînd ceea ce succesul filmelor sale consacraseră demult, a venit în lumea cinematografului și a teatrului dintr-o sinceră pasiune.

Pasiunea de a fi...

Sosit la Paris cu aproape 30 de ani în urmă, dintr-o provincie care nu i-a putut oferi mai mult decît pasiunea curselor de automobile (această pasiune făcuse într-adevăr tradiție într-o familie care a dat, prin Maurice Trintignant, unul dintre marii campioni ai Franței), Jean-Louis părea decis să se dedice dreptului. O dată mai mult însă adevăratele pasiuni aveau să învingă și cursurile de teatru ale lui Charles Dullin și Tania Balașova aveau să-și găsească în acest tînăr timid poate, dar surprinzător de perseverent, unul dintre cei mai consecvenți auditori. Perseverența ascundea însă talent și pasiune. Succesul unor strălucitoare debuturi teatrale au fost începutul firesc al unui șir de performante actoricești cu care Trintignant avea să străbată scenele pariziene, trecînd prin Shakespeare, Schiller, Ionesco și Klauss. Și poate că Trintignant ar fi rămas fidel teatrului, dacă în vara anului 1955 nu ar fi survenit propunerea lui Christian Jaque de a face film. Deși cariera cinematografică a lui Trintignant se datorește mai degrabă lui Roger Vadim, cel care avea să descopere cu «Și dumnezeu a creat femeia», nu numai o vedetă ce va dovedi mai tîrziu că avea și talent (adică Brigitte Bardot) dar și un talent ce va dovedi aptitudini de vedetă: Jean-Louis Trintignant.

Astăzi el are mai puțin de 40 de ani și mai mult de 40 de filme. Departe de a fi unică, performanța își are totuși semnificațiile ei. Pe de o parte, demonstrația unei personalități impresionante, care a știut să înscrie în rolurile cele mai diverse, fără a sacrifica niciodată veridicitatea convențiilor de compoziție. Pe de alta, certitudinea că în ciuda faptului de a nu fi fost niciodată una din vedetele declarate ale filmului francez, Trintignant a știut să împace gusturile publicului, flerul producătorilor și exigența criticii, impunîndu-se ca unul dintre tipurile indispensabile ale cinematografului francez. Și adevărul este că între pasiunea violentă a unui romantism absolut (Belmondo) și seducția perversității care dă poate cea mai corectă definiție cinematografică formulei baudelaire-iene «Les fleurs du mal» (Alain Delon), între inocența aproape incredibilă cu care adolescența descoperă tandrețea și oroarea (Jacques Perrin) și maturitatea înțelegerii pe care o dă trăirea unei existențe reale (Yves Montand), Jean-Louis Trintignant a creat un tip nou: cel al anti-eroului.

...actor

Într-un fel, el reprezintă pentru filmul francez ceea ce Anthony Perkins înseamnă pentru filmul american. Îi apropie aceeași expresivitate plastică a chipurilor care trădează, dincolo de calmul aparent, seismele unor violente trăiri interioare. Îi leagă același mister conținut pe care omul îl împrumută actorului, aceeași vulnerabilitate omenească căreia i se adaugă mereu altceva. Și acest altceva schimbă de fiecare dată tonul pentru a da o nouă variantă unei galerii de personaje pe care o bănuisem în complexitatea ei, demult epuizată. Trintignant a știut să dea personajelor sale mai mult decît fizionomia unui caracter. Le-a dat poate tristețea apăsătoare a unui trecut pe care nu-l vom ști niciodată, dar care există undeva, mereu prezent și definitiv. Le-a dat aparența banalității și a omenescului în care ne recunoaștem fiecare. Căci Trintignant — actorul nu este cel care forțează situațiile, el este pur și simplu forțat de acestea.

Film după film, părînd să dea evenimentului din ce în ce mai puțin importanță, dar mereu fidel unei extraordinare conștiințe profesionale, Trintignant a urmat calea dificilă, dar sigură, a succesului prin muncă, făcînd dovada că este mai mult decît o vedetă trecătoare. Este un actor.

Eduard CONSTANTINESCU

cinerama

ÎN SFÎRȘIT, DELON ȘI BELMONDO

— De multă vreme doream să filmez cu Belmondo — a declarat Alain Delon, ca un motto la filmările «Borsalinei», în cadrul căruia cei doi joacă în sfîrșit împreună. Producătorul filmului este chiar Alain Delon. Omul știe în ce investește banii. Jean-Paul nu i-a rezistat. Regizorul filmului este Jacques Deray cu care Delon a realizat un film prestigios, «Piscina». Deray rezumă scenariul astfel:

Capella...

— E povestea unei aventuri în 1930, romanța unei prietenii. E descrierea unei epoci și a unui mediu — epoca «anilor nebuni», a primelor hoții la lumina soarelui, a faimoaselor «cartiere» din Marsilia, realități care din fericire n-au supraviețuit celui de-al doilea război mondial. A trebuit să schimb numele celor doi gangsteri. Mi s-a cerut aceasta din motive sentimentale pe care le-am respectat. Aveam acum povestea lui Capella (Jean-Paul Belmondo) și a lui Roch Siffredi (Alain Delon). Titlul acesta — «Borsalino», pentru mine foarte evocator, a fost găsit de Delon. În esență vom avea un «thriller» în pură tradiție franceză.

Alain Delon adaugă:

— Deray a omis să sublinieze munca prodigioasă pentru reconstituirea vechii Marsilii din anii 1930, în plin centrul orașului.

Următorul proiect al lui Alain Delon este deocamdată — așa cum a anunțat — «Cercul roșu» în regia lui Melville, cel cu care a realizat «Samuraiul».

«MUȘTELE» LUI WAJDA

Ultimul Wajda continuă filonul comic și grotesc al celebrului său scheci din «Dragoste la 20 de ani»: «Vînătoarea de muște» este o comedie inspirată de o schiță a lui Janus Glowacki, unul din prozatorii marcanți ai Varșoviei, lansat cu volumul de nuvele «Centrifuga nonsensului». Tonul satiric și mușcător al prozatorului e perfect păstrat de Wajda care i se alătură, complice, în demascarea stilului de viață lipsit de idealism și profunzime în care se complac anumite grupuri de tineri. «Vînătoarea de muște» se duce prin baruri, prin cluburi ale tineretului, printre ființe mediocre sau extravagante. Wajda — în mare formă — a lucrat cu Zigmund Malanowicz — studentul memorabil din «Cuțitul în apă» și Malgorzata Braunek, a cărei frumusețe și stil de joc i-au adus renumele de «Catherine Deneuve a Poloniei». O întreagă galerie de personaje cunoscute în mediile artistice ale Varșoviei îi înconjoară, jucînd rolurile lor autentice. Pasiunea lui Wajda pentru a conduce actori neprofesioniști, nu se desminte.

RICHMAN ÎL SPERIE PE HITCHCOCK?

«Șase fete-n negru» este o comedie cehoslovacă, povestea unei crime care nu a avut loc și a altor crime care au fost într-adevăr crime, cu toate că deocamdată autorii lor nu sînt urmăriți. Film în alb-negru, în format clasic, ecranizare după o nuvelă a lui Josef Suvorecky, intitulată «O crimă în biblioteca manuscriselor». Regizorul Ladislaw Richman — autor al unor comedii muzicale de succes — asigură presa că va găsi în acest film «de toate...» Va fi un film polițist care va face părul măciucă spectatorului va fi o comedie nebună în care intriga polițistă nu va juca un rol prea mare, va fi o comedie nelipsită de sexy, va fi o parodie a erotismului și se va încerca realizarea unor clipe de oroare care să-l deruteze chiar și pe Hitchcock. O oroare ironică, un joc de-a oroarea...

STATUIA LIBERTĂȚII LA BARENTIN

Într-un număr al revistei noastre apărut în 1969, am publicat «Statuia Libertății» — una din piesele de decor la «Creierul» — dormind, după filmări, în curtea interioară a unui studio. Putem anunța la sfîrșitul anului că această statuie a Libertății s-a trezit, «victimă» a unui straniu destin. Într-adevăr, domnul André Marie, primarul orășelului normand Barentin, a aflat într-o zi că Gérard Oury, regizorul și producătorul filmului, va trimite la topit celebrul decor. Fabricată în Italia, statuia se găsea în Franța temporar, vama ei urcîndu-se la 15.000 fr. Mulțumită forței de convingere a primarului, societatea Gaumont îi cedă statuia pentru orășelul Barentin. Toate dificultățile financiare fură aplanate, vameșii nu cerură nici un franc. Statuia fu urcată într-un camion și convoiul acesta extraordinar trecu prin satul Damartin-en-Serve, unde Philippe de Broca turna «Capriciile Mariei». De Broca filmă cu voluptate trecerea «Libertății» prin sat. La Barentin, înconjurat de edili și în fața a 3.000 de cetățeni, primarul cinsti sosirea statuii cu surle și fanfare, în piața principală a orașului.

O piesă de decor?

cinerama

De altfel. Barentin posedă 200 de statui. Dar aceasta e cea mai mare și cea mai importantă: 13.50 m înălțime. o greutate de 3 tone.

FIGURANTA LIZ

Se pare că e adevărat: Liz Taylor suferă cînd nu joacă lîngă Richard Burton. Pentru a-l însoți pe platou. actrița de opt ori miliardară a acceptat un rol de figurantă — dar îmbrăcată cu fastul respectiv — într-un film istoric. în care soțul deține rolul lui Henric al VIII-lea. Un rol de 25 de secunde. ceea ce i-a permis ca în aceeași zi să poată juca și o partidă de golf. La care, bineînțeles. fotografii n-au lipsit. Întoarsă la studio. o aștepta într-un plic suma cuvenită pentru ziua de figurație: 250 de franci.

Pentru o asemenea fidelitate față de soț nu ni se pare prea mult...

NON SCIENCE-FICTION

«Le Monde» a încredințat cronica filmului «Destinație-Zebra. stațiune polară». film — după toate datele sale — de science-fiction. unuia dintre specialiștii săi în problemele științifice. Yvonne Rebeirol. Iată cum sună cîteva din observațiile unui om de știință văzînd un film tot de «știință»:

«Science-fiction-ul, spionajul și peisajul marelui Nord se amestecă în acest film fără femei al lui John Sturges. Dar cartonul și neverosimilul păgubesc tot ce-ar fi fost în avantajul spectacolului: navigația sub gheață și imaginile banchizei arctice... Se pare că autorii au confundat trecerea prin strîmtoarea Behring cu drumul dintre Spitzberg și Groenlanda. Așa cum o constataseră în 1958. pentru prima oară. oamenii echipajului de pe submarinul nuclear «Nautilus». cei care au traversat pe sub gheață Oceanul Arctic. via Polul Nord — prin strîmtoarea Behring trecerea este dificilă. căci adîncimea este foarte mică: 35—50 m. în unele locuri. Locul se măsoară deci în centimetri și navigația sub o gheață care poate atinge 26 m este aici foarte delicată pentru un submarin care are 15 m înălțime. În schimb. între Spitzberg și Groenlanda. adică pe acolo unde se pare că a trecut submarinul din film. adîncimea oceanului este mult mai mare (2000—3000 m)...

Să trecem peste vîntul de gheață care silește oamenii să meargă înclinați la 45° dar care nu ridică nori de gheață și de zăpadă pulverizată...»

Să trecem...

UN DECOR NUMIT CAMILLO SPAW

S-a specializat în... femei frumoase. Pentru că ea este pata de culoare a filmelor de aventuri tip cel în care evoluează «faimosul» Matt Helm. Roluri de decor tras la șapirograf. Numele lui: Camillo Spaw.

OMAR SHARIF ȘI CAII

La celebrele licitații de mînji organizate anual în orășelul francez Deauville. una din vedetele «bătăliei» a fost Omar Sharif. Actorul — proprietar al cîtorva cai de curse în Franța — proiectează să creeze un veritabil și serios grajd ai cărui pensionari vor fi antrenați de un cunoscut antrenor englez. John Cunninghton-fiul. Omar Sharif a cumpărat mînji de vreo 700.000 de franci. printre care un fiu al celebrului reproducător Le Fabuleux și al iepei Rouville. Numai mînzul acesta a costat 300.000 fr. La prețul acesta, Omar Sharif are plăcerea de a fi concurat în licitație cu marii cumpărători Engelhard — regele canadian al platinei — cu doctorul Franklin și cu bookmakerul englez William Hill.

LUMET ÎNCALCĂ «LEGEA»

Încălcînd acea lege a teatrului mondial. conform căreia «Cehov e al rușilor. după cum Shakespeare e al englezilor» — regizorul american Sidney Lumet (cunoscut nouă din «Colina») a cutezat să ecranizeze în Suedia una din piesele de aur ale lui Anton Pavlovici. și anume «Pescărușul». Lumet a lucrat cu o distribuție de zile mari încredințînd rolul Ninei Zarecinaia — vis al oricărei comediene — Vanessei Redgrave. Celebra Arkadina a revenit Simonei Signoret. James Mason l-a interpretat pe Trigorin.

Pînă la obiecțiile inerente în fața unei ecranizări după Cehov — căci care critic nu are obiecții la asemenea ecranizări. care critic e mulțumit «de ce-a făcut X din Cehov»? — pînă atunci nu vedem obiecții la această distribuție de zile mari. Urmează să mai vedem...

REVOLTA SOPHIEI LOREN

Un trup care nu-i aparține?

Sophia Loren e profund nemulțumită de acei domni numiți îndeobște retușeri-fotografici. Domnealor și-au permis o mare nechibzuință: sub chipul ei binecunoscut, ei au «montat» un trup care nu-i aparține și mai ales un trup dezbrăcat! Sophia Loren susține că aceasta este un atentat la legea numită *habeas corpus*, adică nimeni nu are dreptul de a dezbrăca o doamnă fără consimțămîntul ei, fie și într-o revistă magazin specializată. Procesul pare a fi însă delicat căci, cum susține un francez malițios, care avocat va putea să găsească într-un cod textul după care în fotografiile publicate în presă, capul și picioarele trebuie să aparțină aceleiași persoane?

După cum se vorbește, acești retușeri sînt cel mai mare pericol pentru viața unei artiste. Puterea lor e fără limită. Ei sînt de o sută de ori mai puternici decît orice fotograf. Cu o mică pensulă sau cu o pereche de foarfeci ei pot înfăptui minuni care scapă obiectivului de filmat: un cal într-un bar, de pildă, un cantonier în smoking, Gilbert Bécaud punînd piciorul, ca Neil Armstrong, pe lună. Nimic nu le poate rezista... Nici măcar Sophia Loren? Aceasta e întrebarea!

ELEGANȚĂ
DURABILITATE
ORIGINALITATE

Cîteva
din calitățile care recomandă
produsele realizate de

I.I.S. «Unitatea»

fabrica de tricotaje Sighetul Marmației
str Dragoș Vodă nr. 59—63

I.I.S. «Unitatea»

produce o gamă
variată de sortimente
din care selectăm:

- Veste din fire P.N.A. pentru bărbați;
- Rochii și pardesie de damă;
- Pulovere bărbătești din fire P.N.A.;
- Pulovere din fire P.N.A. pentru dame;
- Căciulițe și fulare din fire P.N.A. pentru copii

CONFECȚII

ELEGANTE
MODERNE
DE SEZON

VĂ OFERĂ MAGAZINELE DE PREZENTARE ȘI DESFACERE ALE MINISTERULUI INDUSTRIEI UȘOARE DIN:

BUCUREȘTI — «Confecția», cal. Victoriei colț str. Doamnei nr. 1; «Trei ursuleți», str. Doamnei nr. 9; «Arta Modei», str. Berzei nr. 100
ARAD — Bd. Republicii nr. 54
BRĂILA — Str. Republicii nr. 41
CLUJ — Str. 30 Decembrie nr. 2
CRAIOVA — Bd. 1 Mai nr. 100
FOCȘANI — Bd. Republicii nr. 73
IAȘI — Str. Ștefan cel Mare nr. 13
ORADEA — Parcul Traian nr. 1
SIBIU — Piața Republicii nr. 5
VASLUI — Str. Primăverii nr. 11—13

Adresați-vă cu încredere, făcînd propuneri și dînd sugestii, pentru care vă mulțumim anticipat.

Ultimele creații de încălțăminte MODERNĂ, DURABILĂ găsiți la magazinele de prezentare și desfacere ale Ministerului Industriei Ușoare din:

București
— «DÎMBOVIȚA»
Cal. Victoriei nr. 20
— «ANTILOPA»
șos. Ștefan cel Mare, bloc Dinamo nr. 5

Cluj
— «CLUJANA»
str. Republicii nr. 5

Hunedoara
— «BANATUL»
Bd. Dacia nr. 1, bloc G 3

Oradea
— «OLIMPIA»
Cal. Republicii nr. 5

Orăștie
— «VIDRA»
str. Krupskaia nr. 1

Timișoara
— «BANATIN»
Bd. Tineretului nr. 28

Adresați-vă cu încredere, făcînd propuneri și dînd sugestii, pentru care vă mulțumim anticipat.

COMBINATUL DE CELULOZĂ ȘI HÎRTIE

suceava

produce:

— Celuloză sulfat
— Hîrtie pentru saci
— Hîrtie microcreponată (Clupack)
— Hîrtii superioare de ambalaj — hîrtie rezistentă și hîrtii subțiri satinate pe o parte și fără vărgături
— Saci de hîrtie cu 2—6 foi imprimați în 2—4 culori în următoarele sortimente:
— saci cu valcă, lipiți
— saci cu valcă, cusuți
— saci deschiși, lipiți
— saci deschiși, cusuți
— Pungi de hîrtie în diverse tipuri: S, BS, BD, BDM
— din hîrtie sulfat nealbită, albită, hîrtie cu polietilenă
— căptușite și necăptușite
— în diverse dimensiuni de la 6 g la 10 kg.
— imprimate la cerere parțial sau total cu diverse modele în una pînă la patru culori.

— Hîrtii înnobilate
— hîrtie creponată
— hîrtie parafinată și hîrtie acoperită cu parafină și polimeri sintetici sau microceruri
— hîrtie acoperită cu polietilenă
— benzi din hîrtie gumată și creponat-gumată
— hîrtie termosudabilă — hîrtie acoperită cu poliacetat de vinil

— hîrtie bituminată
— hîrtie metalizată
— Țesături acoperite cu polietilenă și țesături cașerate cu polietilenă pe hîrtie.
— Sfoară de hîrtie.

Comenzile pentru export prin
CHIMIMPORT BUCUREȘTI — SERVICIUL EXPORT HÎRTIE AMBALAJE 9
str. 13 Decembrie nr. 5 — Sector 1

MMCM

UZINA DE STRUNGURI ARAD

STR. ARTILERIEI NR. 1

Lunga experienţă a uzinei noastre în construcţia de strunguri a permis să punem la dispoziţia beneficiarilor noştri o gamă largă de strunguri paralele şi strunguri revolvere

Din programul nostru de fabricaţie:

STRUNGURI REVOLVER

SRO — 25 ⌀ max. din bară	= 25 mm.
SRO — 40	= 40 mm.
SRV — 40	= 40 mm.
SRV — 40 TA	= 40 mm.
turelă automatizată	

STRUNGURI PARALELE

SN — 250 ⌀ max.	= 250 m—.
SN — 320	= 320 m—.
SN — 400	= 400 m—.
SNA — 500	= 500 m—.
SN — 630	= 630 m—.
SNA — 710	= 710 m—.
SN — 800	= 800 m—.

SNA 500

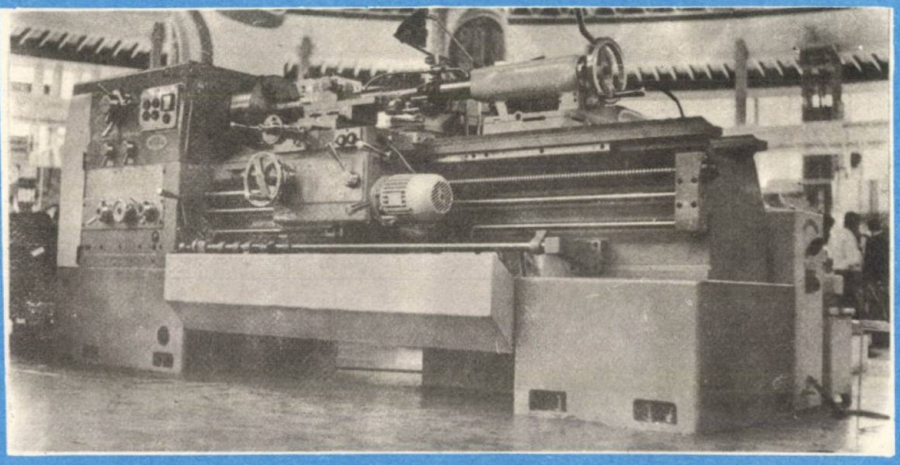

SNA 710

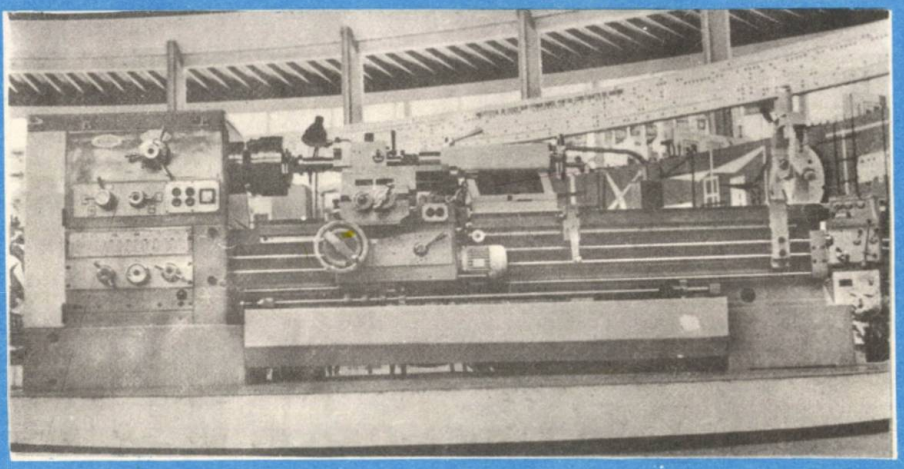

* **30 000 buc. strunguri livrate în 20 de ani!**

* **40 de ţări care cumpără produsele noastre**

Arad: str. Artileriei nr. 1

Telefon 2440; Telex 21

UZINELE TEXTILE
MOLDOVA

VĂ OFERĂ:

Țesături pentru lenjerie de pat, lenjerie de corp, pentru îmbrăcăminte adulți și copii.
Mărfurile produse au un finisaj superior, cu efect de culoare, de legătură, sînt vopsite în bucată și în fir, mercerizate și sanforizate.

„Electrobobinaj“

Economie de timp si bani plus o coafură splendidă grație clestelui electric de coafat BUCLES
un mic produs pe care vi-l oferă Cooperativa Electrobobinaj
De vînzare la magazinele de specialitate.

Un produs indispensabil în fiecare caz! AUTOTRANSFORMATORUL REGLABIL CU CURSOR — 180 V.A.

Conectează tensiunea mondială a rețelei electrice în limitele — 30% + 18%

Prețul 465 lei.

De vînzare la toate magazinele de specialitate.

Produs al coop. Electrobobinaj.

Un izvor de bucurie pentru cei mici,
Un prilej de meditație pentru cei mari:

...Produsele

I.I.S. «ARĂDEANCA»
str. M. Eminescu nr. 66
ARAD

ECONOMIE DE TIMP

MARE VARIETATE DE SORTIMENTE

Magazinul Eva

Obţineţi
făcînd cumpărăturile
dumneavoastră la

MARILE MAGAZINE ALE CAPITALEI

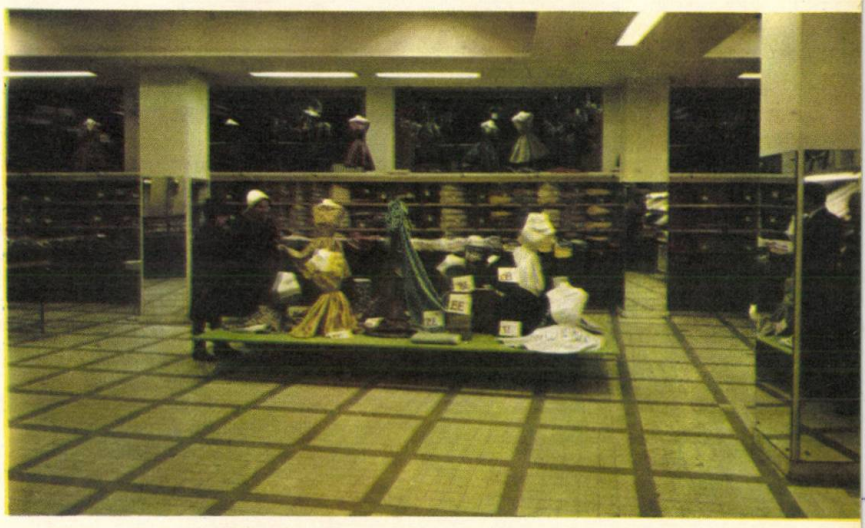

Magazinul universal Victoria

CALITATE GARANTATĂ

DESERVIRE SUPERIOARĂ

MOBILA

* cam.com. Tehno Lemn
* camera tineret Leda
* camera de zi Venus
* dulap tip Satu Mare
* masă Fantezie
* masă televizor Harghita
* bucătăria Arta Lemnului
* bucătăria Lidiana

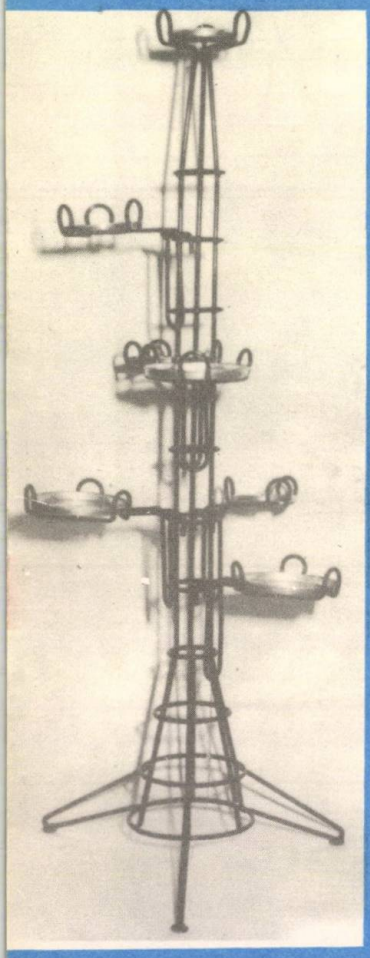

DURABILITATE * ELEGANȚĂ

*** CONFORT * UTILITATE**

Calități
care recomandă
gama produselor
executate de
I.I. «Băimăreana»
Baia Mare
str. M. Eminescu nr. 63
Telefon 3072 C.P. 61

MOBILIER COMERCIAL CONFECȚIONAT DIN ELEMENTE METALICE FINISATE PRIN ACOPERIRI DECORATIVE

* rafturi
* tonete
* gondole
* vitrine

} Pentru toate tipurile de magazine

* Chioșc legume-fructe
* chioșc răcoritoare
* chioșc loto-pronosport
* chioșc tutungerii

BUNURI DE CONSUM

* cazane de baie
* cazane de rufe
* sobă pt. cazan baie
* ligheane
* balamale
* suporturi metalice pt. flori
* măsuță servantă
* cărucioare pt. butelii
* etajere

PIESE DE SCHIMB AUTO

* discuri ambreiaj
* supape
* capete de bară
* buloane roți

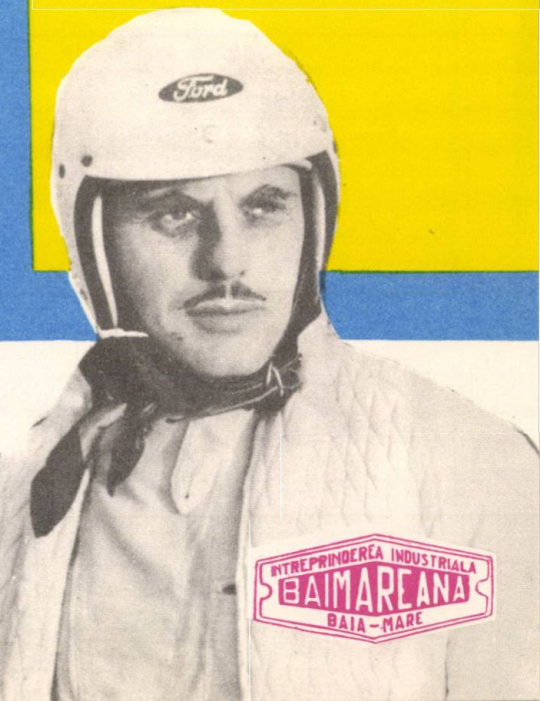

INTREPRINDEREA INDUSTRIALA
BAIMAREANA
BAIA-MARE

ÎNCĂ UN SECRET

...a fost dezvăluit de specialiştii care se preocupă în lumea întreagă de realizarea confortului intim şi relaxant în interiorul locuinţelor, absolut indispensabil omului modern pentru înlăturarea oboselii provocată de solicitările intense ale vieţii contemporane.

Cercetările metodice din ultimii ani au arătat că atmosfera reconfortantă a interioarelor nu poate fi realizată decît printr-o perfectă armonizare a caracteristicilor mobilierului modern cu calităţile estetice şi funcţionale ale tapiţeriilor.

Pentru rezolvarea acestei probleme în ţara noastră, Ministerul Economiei Forestiere a construit la Mizil o fabrică de tapiţerii, fundamental diferenţiate de tot ce s-a realizat pînă acum la noi în acest domeniu.

Este vorba de fabrica de saltele detaşabile **RELAXA,** dotată cu cel mai modern utilaj şi care produce cca. 150 000 bucăţi saltele anual.

Elementele noi ale acestui gen de tapiţerii, care vor aduce schimbări importante în tehnica realizării confortului în hoteluri şi locuinţe sînt «miezurile elastice din arcuri bitronconice incorporate», realizate din sîrmă de oţel şi legate între ele cu spirale de oţel-arc, eliminîndu-se astfel procedeul clasic şi dezavantajos al legării arcurilor cu sfoară.

Aceste miezuri sînt apoi îmbrăcate cu un «covor împîslit din fibre vegetale», o altă noutate industrială, realizat din fibre provenite din prelucrarea frunzelor de palmier, cocos sau sisal. În decursul elaborării acestui «covor», fibrele sînt desprăfuite, ceea ce constituie încă un avantaj pentru igiena apartamentelor.

În altă secţie a fabricii se adaugă peste covorul împîslit un strat gros de vată industrială, stabilizată cu precizie şi dimensionată exact pe format.

Saltelele detaşabile **RELAXA** sînt îmbrăcate apoi în ţesături de o excepţională frumuseţe, din bumbac, lînă sau mătase, în culori fermecătoare şi cu desene moderne sau motive de inspiraţie florală.

Pentru a asigura manevrabilitatea uşoară a saltelelor, proiectanţii au introdus patru mînere laterale, din mase plastice, iar lîngă fiecare din acestea au fost prevăzute cîte două rozete din materiale plastice şi perforate estetic.

Rolul acestor rozete este deosebit de important pentru igiena şi întreţinerea tapiţeriilor **RELAXA,** deoarece la fiecare apăsare asupra saltelei prin intermediul rozetelor perforate se asigură schimbul de aer cu mediul exterior, înlăturîndu-se astfel posibilitatea depunerii prafului şi orice miros neplăcut. Saltelele **RELAXA** sînt confecţionate cu mijloace mecanice şi automat, ceea ce le conferă exactitatea dimensiunilor, pentru paturile de una sau două persoane, pentru divane — pat şi divane de colţ, fotolii, canapele, mobilier pentru copii — unde se dovedesc ideale prin elasticitatea, rezistenţa la uzură şi întreţinerea minimă — putînd fi fabricate la dimensiunile cerute de beneficiar.

Pentru hoteluri, apariţia acestui nou gen de tapiţerii constituie soluţia cea mai practică iar pentru locuinţele moderne mijlocul cel mai potrivit pentru realizarea acelei atmosfere relaxante, într-o ambianţă de culori încîntătoare, indispensabilă unui cămin modern, elegant şi în acelaşi timp confortabil.

V.I. POPA

AURORA?
un nume frumos

Produsele întreprinderii, filaturii și țesătoriei «AURORA» – și mai frumoase:

bluze,
rochii
pentru
femei,
țesături
pentru
copii,
cămăși
bărbătești

Varietatea sortimentelor, înaltul nivel calitativ, precum și culorile vii sînt unanim apreciate de cumpărători.

I.I.S. «AURORA», calea Rahovei 240, tel, 23.12.40.

UZINA DE PRELUCRARE MASE PLASTICE IAȘI
șos. Tuțora nr. 95 — telefon 5720

p r o d u c e:

— Tevi din Pvc U.M.G. de la Ø 32 la Ø 280 mm.
— Covor și dale din Pvc cu grosimi de 1,5 și 2 mm. în diverse culori
— Granule Pvc pentru produse electrotehnice
— Folii plastifiate din Pvc în diverse culori șagrenate sau simple în lățimi de 1 200 mm și grosimi de 0,2... 0,5 mm.
— Plăci presate din Pvc dur și plastifiat în diverse culori dimensiunile: lățime 1 000 mm, lungime lungime 2 000 mm, grosime 1... 20 mm.
— Saci polietilenă imprimați și neimprimați
— Folii suflate din polietilenă în lățimi de 270... 1 000 m și grosimi de 0,04...0,2 mm.
— Corpuri suflate din polietilenă (butoaie, canistre, flacoane)
— Plăci etrusce din polistiren în dimensiunile: lățime 1 000 mm, lungime 1 000 mm, grosime 2... 6 mm.
— Plăci ondulate din Pvc în dimensiunile: lățime 1 600 mm, lungime 2 000 mm, grosime 1,7 mm.
— Înlocuitor de tub Bergman și Pantzer din Pvc
— Tuburi flexibile din Pvc cu Ø int. 12... 400 mm.

Staţiunile de alimentare auto PECO oferă toată gama de combustibil şi lubrefianţi corespunzători tuturor tipurilor de motoare auto.

PECO

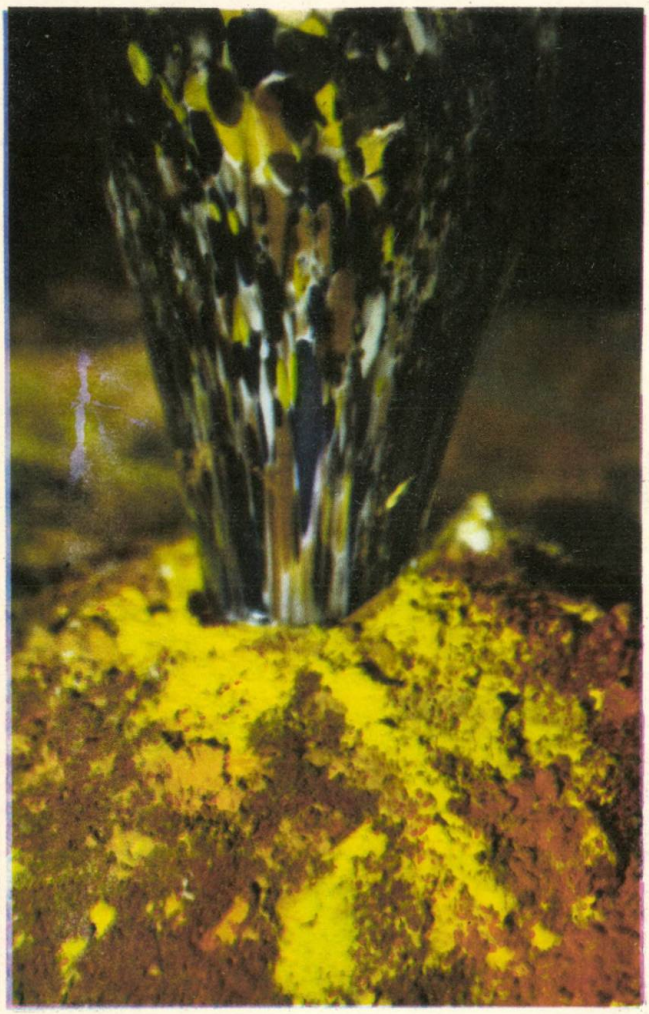

Uzina de Lacuri și Vopsele

TRANSILVANIA

din Oradea, str. Clujului nr. 159, Telefon 1.29.41, Telex: 034259 în secția sa nouă de pigmenți anorganici, începînd cu luna ianuarie 1970 va produce sortimente micronizate de calitate superioară.

Ea recomandă în mod deosebit celor interesați : din industria de lacuri și vopsele, construcții, mase plastice, industria sticlei, următoarele sortimente: oxidul roșu de fier, Al. micronizat, livrat în condiții avantajoase; oxid verde de crom, galbenul și verdele de crom fabricate în mai multe nuanțe; albastrul de fier (albastru milori) micronizat, oxidul negru de fier, pigmenții anticorosivi — cromat de zinc și tetraoxicromat de zinc — precum și silicromatul bazic de plumb, care înlocuiește cu succes miniul de plumb.

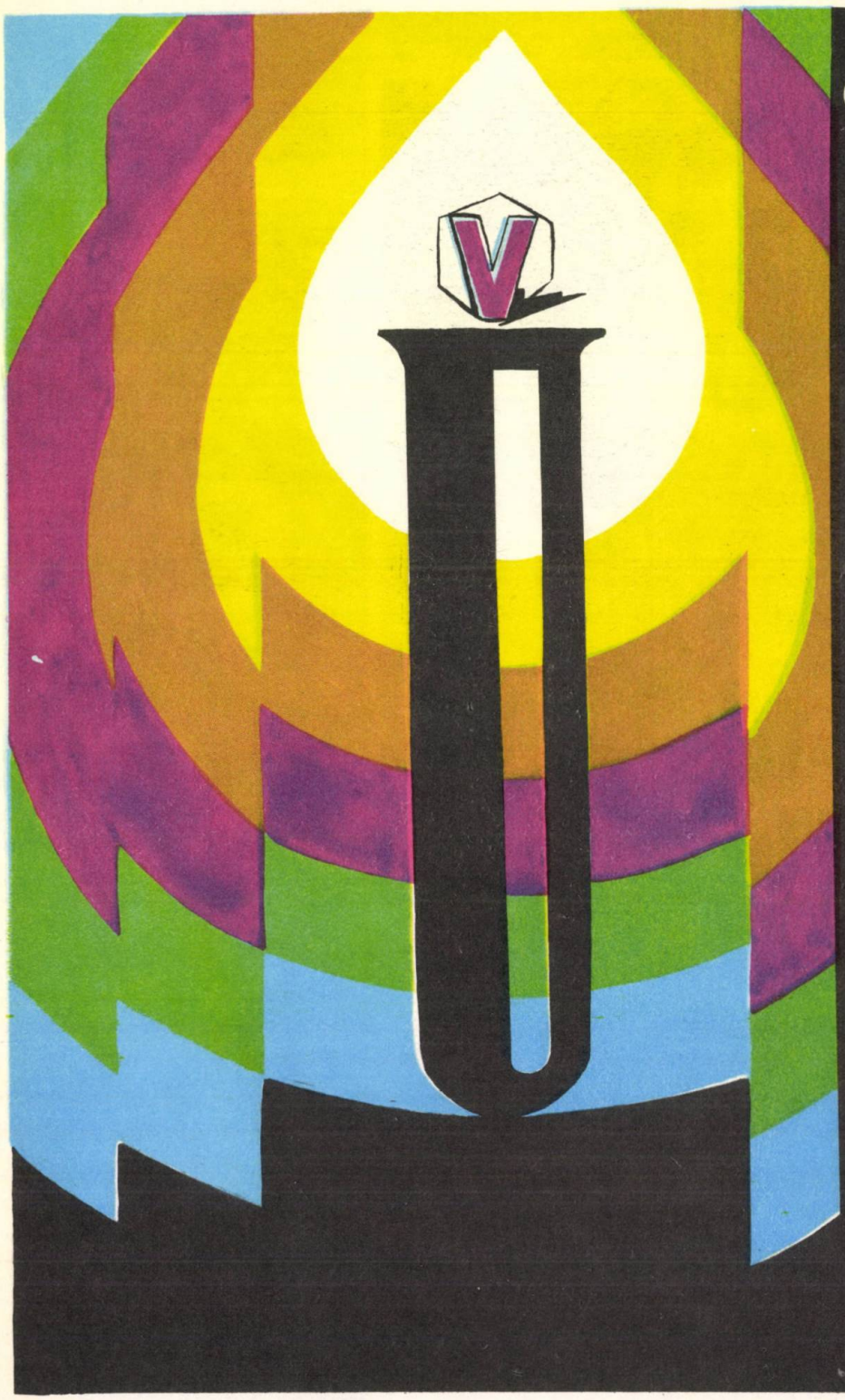

Combinatul chimic VICTORIA livrează

- Amoniac;
- Acid azotic 98%;
- Uree;
- Hidrat și sulfat de hidrazină;
- Acid sulfuric — tehnic; fumans (oleum) de acumulatori;
- Sulfit de sodiu tehnic;
- Formaldehidă tehnică 29 și 37%;
- Hexametilantetramină tehnică și farmaceutică;
- Adezivi ureoformaldehidici pentru industria lemnului;
- Rășini ureoformaldehidice modificate;
- Urolit IS — pentru împîsliturl de sticlă;
- Urelit RM și NE — pentru industria hîrtiei
- Viopret TR — pentru apreturi textile.
- Schimbători de ioni; cationiți puternic acizi — Vionit CS_3.
- Nitroceluloză:
  — pigmentată pentru lacuri
  — plastifiată pentru lacuri
  — albită pentru celuloid
  — alcoolizată pentru lacuri (E. 510, E 620, E 950.)
- Aspera — izolant termic și fonic;
- Metanol de sinteză;
- Carbonat de amoniu alimentar;
- Bicarbonat de amoniu tehnic.

„COMBINATUL CHIMIC VICTORIA“

ORAȘUL VICTORIA - JUDEȚUL BRAȘOV

Cu 7 sticle goale...

predîndu-le la centrele de valorificare

IRVA

am cumpărat una plină!

Strîngeți și predați
deșeurile metalice
și metalele vechi
Întreprinderii
pentru
colectarea metalelor

I.C.M.

Valorificîndu-le
prin depozitele I.C.M.
din întreaga țară
realizați importante venituri,
contribuind totodată
la dezvoltarea economiei naționale

MINISTERUL INDUSTRIEI METALURGICE
ÎNTREPRINDEREA PENTRU COLECTAREA METALELOR
BUCUREȘTI — STR. TEODOR AMAN NR. 4 — SECTORUL 7

ARTIROM

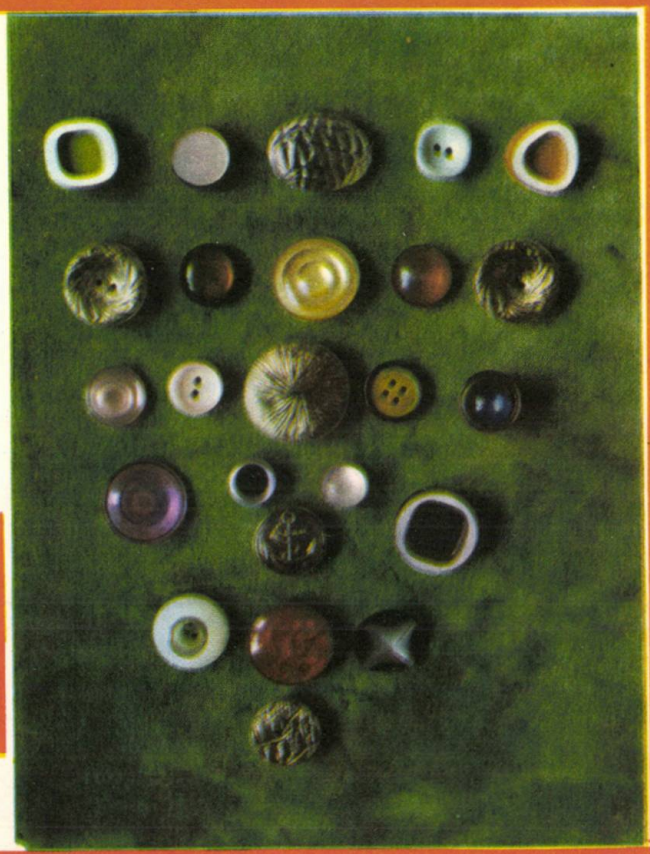

Un atribut al eleganței-
produsele fabricii de nasturi
BUCUREȘTI

AGENȚIA DE
PUBLICITATE
ISIAP
RECLAMĂ
EFICIENTĂ
IN
ROMÂNIA LIBERĂ,
ELÖRE, NEUER WEG,
SPORTUL, FLACĂRA, CINEMA,
TEATRUL, CONTEMPORANUL,
COMERȚUL SOCIALIST
și ALTE 59 PUBLICAȚII
ADMINISTRATE DE ISIAP.
STR. EFORIE NR 6
BUCUREȘTI
TEL. 16 79 45

a mînca
a gusta
a savura
biscuiții
„DELICIA“
și
„MIRELA“
au savoarea
celor
mai
fine
prăjituri

DGCPTI

Confecții pentru femei

Numai îmbrăcate așa
putem însoți echipa
națională în Mexic.
Trebuie să fim la înălțimea băieților.

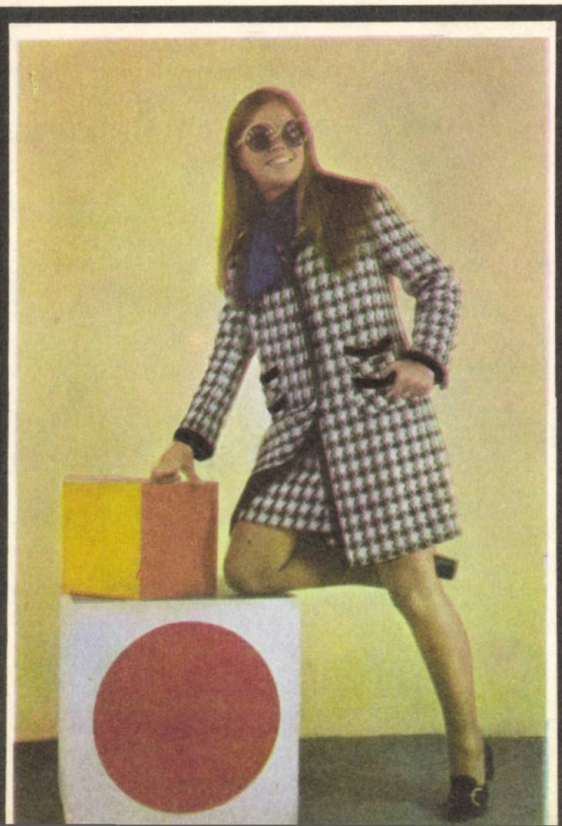

N
V
E
S
R. P. UNGARA
R. S. F. IUGOSLAVIA
R. P. B U
U.
E15
E94
Halmeu
Sîmbra Oilor
SATU MARE
Păulești
Sighetul Marmației
Carei
Vraja Crasnei
BAIA MARE
Pădurea Finteușul Mare
Năsăud
Borș
ORADEA
Aleșd
Piatra Craiului
DEJ
Beclean
Gherla
Huedin
Salonta
Isvorul Crișului
CLUJ
Stănceni
Feleac
TURDA
Salcîmi
TIRGU MUREȘ
Luduș
Dealul Vatman
Bălăușeri
Aiud
Sîntimbru
ALBA IULIA
Oarda de Jos
Podele
Sălașul de la Răscruce
ARAD
Nadlac
Lipova
Bătuta
Geoagiu-Băi
Muresul
Sebeș
Cîlnic
Zam
DEVA
Orăștie
Poenita
Miercurea Deal
SIBIU
TIMIȘOARA
Recaș
Bega
Coștei
LUGOJ
Șag
Buziaș
Sarmisegetuza
Hațeg
Fîntînița Halducului
Deta
Denta
Stamora Moravița
PETROȘANI
Caransebeș
Lotrișor
Armeniș
Horezu
RIMNICU VÎLCEA
Valea Cernei
TIRGU-JIU
Băile Herculane
Topol
Ionești
TURNU SEVERIN
Jiul
Drăgășani
Pădurea Balota
Gura Motrului
Coțofeni
Pădurea Șarului
SLATINA
CRAIOVA
Balș
Caracal
Calafat
Olt
Bechet
Corabia
LEGENDĂ
RESTAURANT
BUFET-BRASERIE
CAMPING CU CĂSUȚE
HAN TURISTIC - HOTEL-CABANĂ

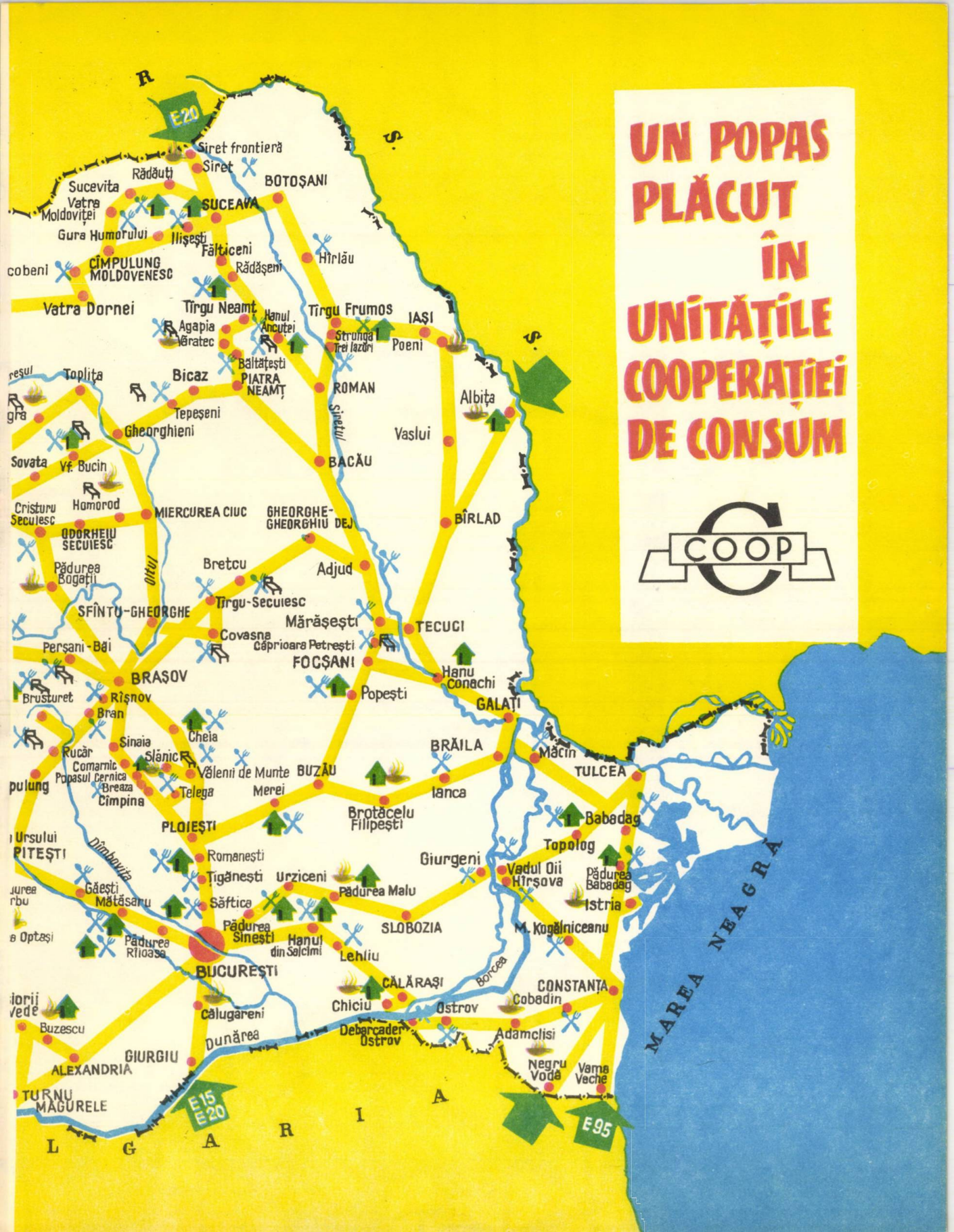
UN POPAS PLĂCUT ÎN UNITĂȚILE COOPERAȚIEI DE CONSUM
COOP
E20
Siret frontieră
Siret
Rădăuți
Sucevița
Vatra Moldoviței
SUCEAVA
Gura Humorului
Ilișești
Fălticeni
Rădășeni
Hîrlău
BOTOȘANI
CÎMPULUNG MOLDOVENESC
Vatra Dornei
Tîrgu Neamț
Agapia
Văratec
Hanul Ancuței
Tîrgu Frumos
Strunga
Trei Ierarhi
IAȘI
Poeni
Bălțătești
PIATRA NEAMȚ
Bicaz
Toplița
ROMAN
Albița
Tepești
Gheorghieni
Siretul
Vaslui
Sovata
Vf. Bucin
BACĂU
Cristuru Secuiesc
Homorod
MIERCUREA CIUC
GHEORGHE-GHEORGHIU DEJ
BÎRLAD
ODORHEIU SECUIESC
Pădurea Bogății
Bretcu
Adjud
Oltul
Tîrgu-Secuiesc
SFÎNTU-GHEORGHE
Mărășești
TECUCI
Covasna
Căprioara Petrești
Perșani-Băi
FOCȘANI
Hanu Conachi
BRAȘOV
Popești
Brusturet
Rîșnov
GALAȚI
Bran
Cheia
Sinaia
BRĂILA
Măcin
Rucăr
Slănic
Comarnic
Popasul Cernica
Breaza
Cîmpina
Vălenii de Munte
BUZĂU
TULCEA
Merei
Ianca
Brotăcelu
Filipești
Babadag
PLOIEȘTI
Topolog
Dîmbovița
Romanești
Giurgeni
Vadul Oii
Hîrșova
Țigănești
Urziceni
Pădurea Babadag
Găești
Pădurea Malu
Istria
Mătăsaru
Săftica
Pădurea Sinești
SLOBOZIA
M. Kogălniceanu
Hanul din Salcimi
Pădurea Rîioasa
Lehliu
BUCUREȘTI
CĂLĂRAȘI
Borcea
CONSTANȚA
Chiciu
Ostrov
Cobadin
Călugăreni
Buzescu
Dunărea
Debarcader Ostrov
Adamclisi
GIURGIU
Negru Vodă
Vama Veche
ALEXANDRIA
TURNU MĂGURELE
E15
E20
E95
MAREA NEAGRĂ
L G A R I A

POLICOLOR BUCUREȘTI ROMÂNIA

UZINA DE RĂȘINI SINTETICE LACURI VOPSELE CERNELURI POLIGRAFICE

Uzina POLICOLOR produce:

- grunduri solubile în apă cu uscare la cuptor
- vopsele antifonice
- vopsele pentru construcții
- lacuri și vopsele pe bază de rășini sintetice
- lacuri electroizolante
- rășini sintetice pentru lacuri și cerneluri
- rășini poliesterice nesaturate pentru lacuri de mobilă, turnare, armare cu fibre de sticlă, nasturi, etanșări, etc.
- cerneluri poligrafice și accesorii

Datorită proprietăților lor superioare, la nivelul produselor similare importate, produsele Uzinei POLICOLOR se pot folosi în toate domeniile pentru protejarea suprafețelor metalice și a lemnului.

Relon

UZINA DE FIBRE SINTETICE SĂVINEŞTI
produce pe bază de policaprolactamă următoarele sortimente de fire şi fibre **RELON:**

- FIRE TEXTILE CONTINUI DE TIPUL MĂTĂSII
- FIRE SUPRAELASTICE
- FIBRE SCURTE
- FIRE VOLUMINOASE RELONTEX
- FIRE TEHNICE PENTRU UTILIZĂRI SPECIALE
- FIRE DE PESCUIT
- CORZI PENTRU PERII

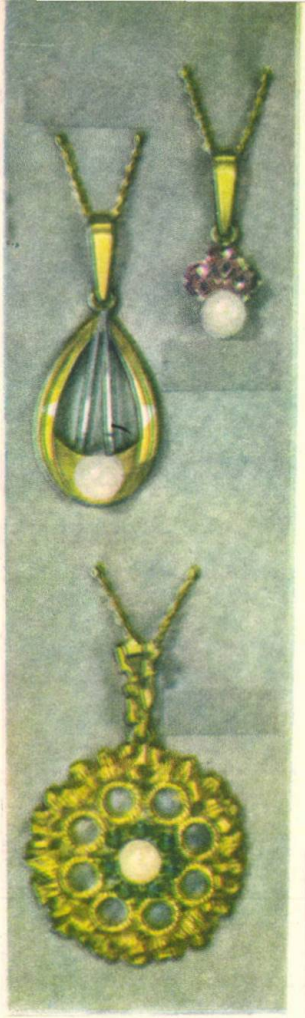

Pentru a avea o bijuterie frumoasă care este un cadou plăcut în orice ocazie, adresati-vă cu încredere Cooperativei

„DINAMO“

Timişoara, str. Zugrav Nedelcu nr. 9

care executa din aur:

inele cu pietre preţioase (diamănte, rubine şi perle)
verighete,
cercei,
brăţări,
broşe,
medalioane şi lănţişoare.

Aceste bijuterii
se pot obţine imediat
în schimbul cantităţii de aur.

ta INDUSTRIA TEXTILĂ ARDELEANĂ

SATU MARE

celex:033.438

Str. Unirei 6—8 Telefon 2085-2086 Jud. Satu Mare.

Tesătoare lucrînd la maşina de ţesut tip A-100 «Unirea» Cluj cu care este dotată întreprinderea

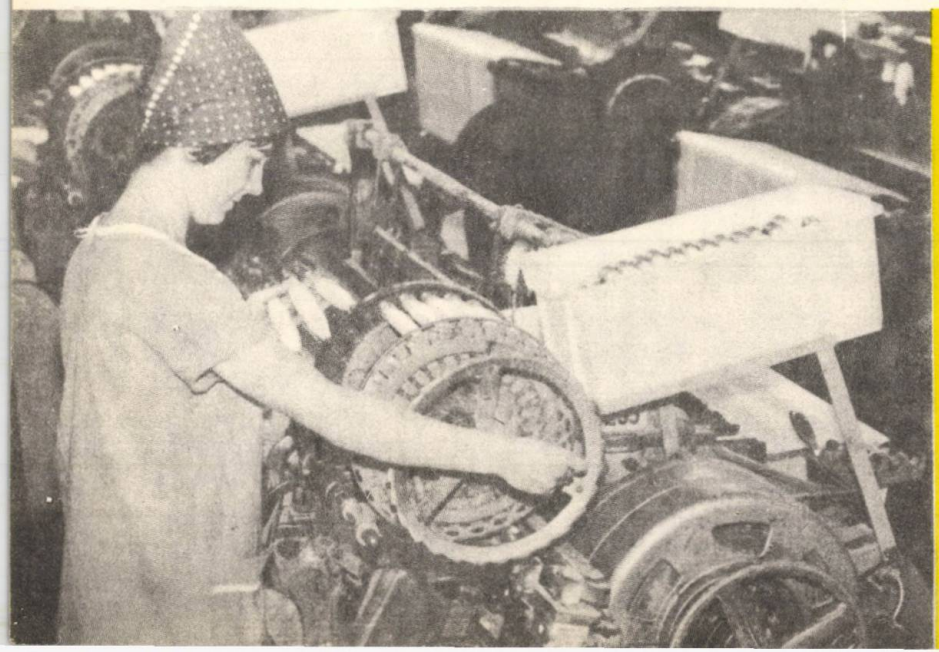

Crescînd ca voinicul din poveste, fabrica Industria textilă «Ardeleana» se poate astăzi mîndri cu o zestre de 770 de războaie şi cu o preparaţie corespunzătoare deservirii lor. Eforturile colectivului în direcţia modernizării şi sistematizării întreprinderii se oglindesc şi în calităţile deosebite ale ţesăturilor de bumbac produse. Din 1964 au intrat în funcţiune şi războaie automate de producţie românească. Un alt indice indiscutabil al calităţii produselor realizate de «Industria textilă Ardeleana» sînt miile de mii de m.p. care, depăşind modernele rampe de control a calităţii, trec hotarele ţării, ducînd departe pe glob faima întreprinderii.

ÎN PREZENT, aceste ţesături se exportă în multe ţări, printre care Olanda, Belgia, R.F.G., Franţa, Danemarca, Elveţia, Libia, etc. Menţiunea «Made in România», cît şi marca fabricii constituie o garanţie apreciată pretutindeni.

ABANDONAȚI PROCEDEELE VECHI!

«PRACTIC»

este aspiratorul de praf ideal pentru gospodărie, permițînd curățirea impecabilă, cu efort minim, a interiorului locuinței.

Construcția aspiratorului **«PRACTIC»** asigură o putere de aspirație mare și un randament ridicat. Deși are performanțe superioare, consumul de energie electrică pe oră nu depășește 0,15 lei.

Accesoriile cu care este dotat permit curățirea eficace și rapidă a covoarelor, tapițeriilor, mobilei, saltelelor, draperiilor, hainelor, pardoselelor, pereților, bibliotecilor etc. Construcția și forma accesoriilor permit îndepărtarea totală a prafului din locurile cele mai greu accesibile (colțuri, tivuri, manșete etc).

Pulverizatorul de lichide poate fi utilizat la stropirea florilor, umezirea rufelor și pulverizarea cu alte lichide, cu condiția ca ele să nu fie inflamabile.

ESTE INTERZISĂ PULVERIZAREA DETERGENȚILOR

Pe baza experienței acumulate de uzină, în construcția de aspiratoare de praf, noul model «PRACTIC» este comparabil cu aspiratoarele de praf cele mai moderne.

Aspiratorul de praf **«PRACTIC»** prezintă o mare siguranță în funcționare.

Folosirea lui permite economie de timp și comoditate.

Se livrează într-o gamă de culori, bogată și atrăgătoare, asortate în mod plăcut.

CARACTERISTICILE TEHNICE

Tensiunea: 120 sau 220 Volți
Putere absorbită nominală: 420 ± 15% Watt
Debit maxim: 1,2 m^3/minut
Depresiunea maximă: 1 300 mm coloană apă
Greutatea aspiratorului propriu-zis: 6,4 kg
Greutatea aspiratorului cu accesorii: 9,2 kg

DARCLÉE

DARCLÉE

DARCLÉE

Emulsia pentru îngrijirea mîinilor — «DARCLÉE»
Pentru frumusețea mîinilor, acest produs cu efect rapid contra iritațiilor și asprimii epidermei. Hidratează și catifelează, pătrunzînd ușor și profund în epidermă. Special recomandabil în toate cazurile care necesită spălarea frecventă a mîinilor.

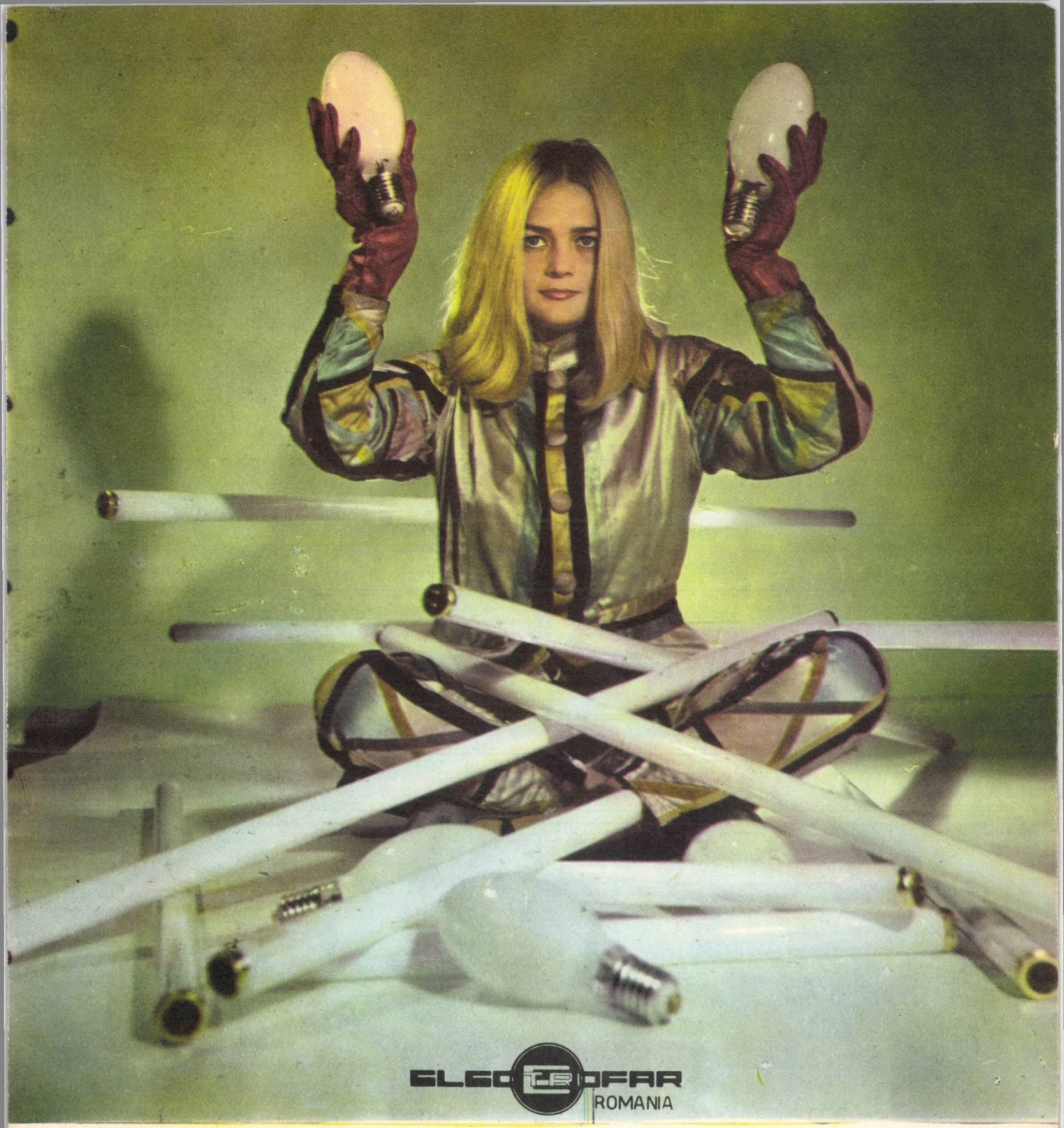

Fabrică: lămpi cu vapori de mercur, lămpi fluorescente, balasturi pentru lămpi cu vapori de mercur, balasturi inductive, startere, întrerupători cu mercur, lămpi de semnalizare, încercătoare de tensiune și diverse produse electrovid.

Marca Uzinei — E L E C T R O F A R — s-a impus pe piața internă și externă prin calitatea produselor.

almanah editat de revista „cinema“

și îngrijit de

RODICA LIPATTI

redactor responsabil

ADINA DARIAN

prezentarea artistică
RADU GEORGESCU

ADINA TOMESCU

prezentarea grafică
ION FĂGĂRĂȘANU

Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii“ București

Exemplarul 15 lei

C.E.C.!

COMOD
CIVILIZAT
SIGUR
vă
asigurați
prin
CEC

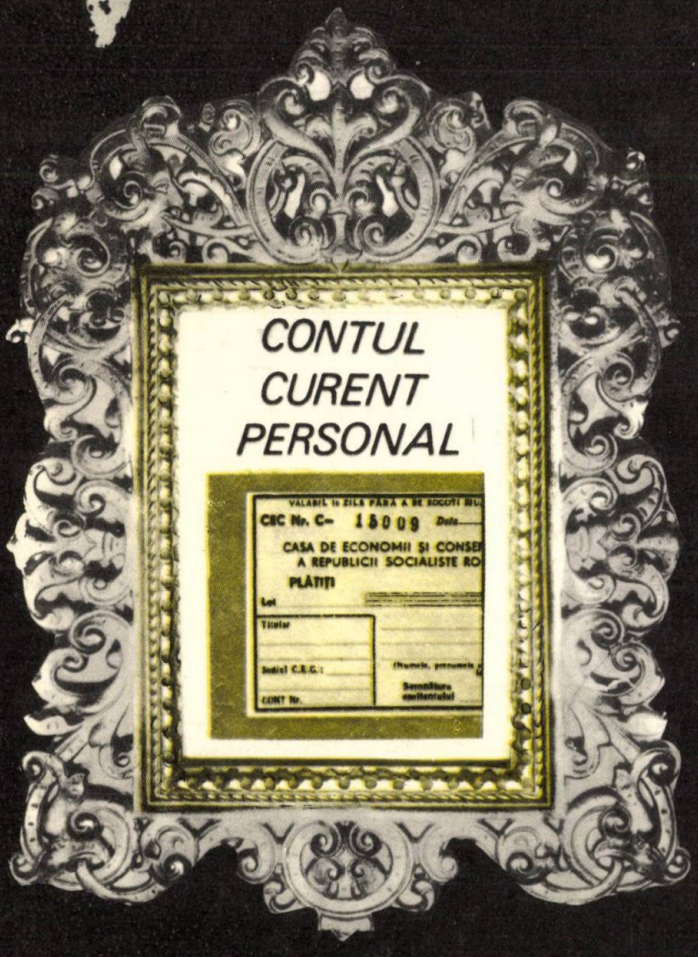

achitarea
telefonului
a
taxelor
pentru
lumină și
alte plăți

almanah cinema '70